

Iz delavskih krogov. Mitchellnov zagovor.

Gibanje masinistov za upeljavo osemurnega delavnega časa je že imelo uspeha.

VARSTVO DELAVCEV V TOVARNAH.

Pleskarji, ki so uposleni pri Modern Tenementhouse Co., so uprizorili štrajk, ker je kompanija sprejela na delo neunijske delavce.

John Mitchell, poprejšnji prezident premogarske organizacije, ki je moral vsled sklepa te organizacije izstopiti iz Civic Federation, bo priobčil v glasilo imenovane organizacije serijo člankov, v katerih bo opravičeval svoje postopanje. Mitchell trdi, da mu je organizacija storila veliko krivico, ko ga je prisilila, da je izstopil. Po njegovem mnenju je bil sklep organizacije premaglen in člani iste bodo dobili popolnoma drugo mnenje o njem, kadar bodo njegovi članki priobčeni.

Gibanje med masinisti.

J. J. Keppler, podpredsednik mednarodne zveze masinistov, je izjavil, da je imelo gibanje masinistov za upeljavo osemurnega delavnega časa že povoljen uspeh. Mnogo trdijo, da je že naznailo zvezo, da bodo ugodile zahtevam delavcev. Vzlic temu pa bodo s prvimi majem v nekaterih tovarnah nastali štrajki, ker vsi delodajalci ne bodo upeljali osemurnega delavnika. Tvrdisa American Machine & Foundry Co. v Brooklynu je že skrajšala delavni čas.

Delavci v Newarku in varstvo v tovarnah.

Organizirani delavci v Newarku, N. J., bodo priredili dne 30. aprila velik shod, na katerem bodo demonstrirali za boljše varstvene naprave proti ognju v tovarnah in v poslopih, v katerih stanujejo delavci.

Delavska solidarnost.

Pleskarji, uposleni pri Modern Tenementhouse Co., ki ima svoje pisarne na Wall Street v New Yorku, so pričeli štrajkati, ker je kompanija pri svojih stavbah imela tudi neunijske delavce. Kompanija je nato sprejela na delo sbeke. Drugi organizirani delavci so se potegnili za pleskarje in so tudi ostavili delo in izjavili, da ne gredo poprej na delo, kakor da bode kompanija sprejela unijske pleskarje na delo.

Podzemeljske železnice v New Yorku.

Inženir McAdoo bo najbrže predložil nove načrte za zgradbo podzemeljskih železnic. Izjavil je, da je pridobil inozemski kapital za gradnjo železnice. Komisija za javne obrate je baje končala pogajanja z Brooklyn Rapid Transit Co. glede gradnje podzemeljskih železnic v New Yorku in v Brooklynu.

Resnična žaloigra na gledališčnem odru.

Linčarji so plačali vstopnino, da so smeli streljati na črnca, ki je umoril uglednega meščana John Mitchelna v Livermore, Kentucky.

MORILEC PROSIL MILOSTI.

Oblasti so izdale varnostne naredbe, ker se boje, da pride do spopadov med črnici in drugimi meščani.

Livermore, Ky., 21. aprila. — Resnična žaloigra, grozna in strašna, se je odigrala v tukajšnjem gledališču. Črnce William Potter, ki je ustrelil John Mitchelna, je bil na odru privezan za stebel in obiskovalci gledališča so streljali na njega. Vsak, kdor je plačal vstopnino, je smel streljati na morileca. Vstopnina se je pobirala od 50 centov do 2 dolarja od osebe. Denar, ki je bil nabran, so linčarji izročili rodbini umorjenega John Mitchelna. Linčarji so ponosni na svoje delo in ne kažejo nobenega kesanja. Oblasti so odredile varnostne naredbe, ker se bojijo, da bi prišlo do spopadov med črnici in drugimi meščani. Črnici so zelo razburjeni vsled načina, po katerem je bilo linčanje izvršeno.

Vzroki umora in linčanja.

Mitchell in Potter sta se bila sprila in Potter je ustrelil Mitchelna v hrbet. Bil je takoj mrtev. Potter je zbežal, ali je bil vjet in odveden v zapor. Razjarjena množica je naskočila zapore. Seriji so skrili črnca v kleti pod gledališčem, ali njegovi zasledovalci so ga kmalu našli, premagali serife in odpeljali jetnika na oder, kjer so ga privezavali na stebel. Mito je prosil črnice moze, ki so ga privezavali na stebel, da mu prizanesejo, ali ti so ostali trdosrčni. Zastor je padel. Nato se je razglasilo, da sme vsak, kdor plača vstopnino, streljati na morileca in kmalu je bilo več sto ljudi v gledališču, oboroženih s puškami in z revolverji, ki so nestrpno čakali, da se dvigne zastor. Komaj se je to zgodilo in so obiskovalci zagledali črnca na odru, pričeli so streljati in na tučate krogele je zadelo nesrečnega morileca. Kdor ni bil pavzo pri linčanju, si je mogel pozneje ogledati črnčovo truplo proti vstopnini in še oddati strel v njega.

Izpremembe v diplomatskem koru.

Amerikanski poslanik H. D. Pierce na Norveškem je resigniral. Premeseni bodo naslednji poslaniki: L. S. Swenson, dozdaj poslanik v Švici, pojde na Norveško, Henry S. Boutell iz Illinoisa, ki je na potu v Portugal, je dobil naročilo, da pojde kot poslanik v Švico, in Edwin B. Morgan, poslanik v Paraguay in Uruguay, je imenovan za poslanika v Portugalu. Nicholas Longworth postane baje poslanik v Berlinu kot naslednik dr. Hilla.

BENJAMIN F. BUSH, novi predsednik Missouri Pacific železnice.

Izvolitev Benjamin F. Busha, predsednika Missouri Pacific železnice je končala boj, ki ga je vodila tvrdka Kuhn, Loeb & Co. da bi izvila iz Goldovih rok kontrolo nad to železnico. Mr. Bush je zagotovil železnici velikanski vpliv John D. Rockefellerja in drugih mogoteev Standard Oil Co. James Speyer & Co. bodo zdaj bankirji Missouri Pacific železnice. Bush je bil mnogo let uposlen pri Northern Pacific železnici in je postal pozneje predsednik Western Mining and Coal Company, ki kontrolira vse Goudove premogovnike in rudnikena zapadu. Nazadnje je bil predsednik Western Maryland železnice.

Amerikanske socialne in politične zadeve.

V kongresni poslanski zbornici je bila viharina debata zaradi vzajemne trgovinske pogodbe s Canado.

DIREKTNE VOLITVE SENATORJEV.

General Wood priporoča obvezni poduk o vojaških zadevah v javnih šolah.

Washington, 20. aprila. V poslanski zbornici se je nadaljevala debata o vzajemni trgovinski pogodbi s Canado. Debata je bila zelo živahna. Nasprotniki pogodbe so posebno naglašali da bo oškodovala poljedelske interese. — Debata bo jutri končana in voditelji demokratske stranke upajo da se bo definitivno glasovanje o pogodbi vršilo jutri zvečer. Iz poslanske zbornice pride predloga o pogodbi v senat, kjer se bo vršila glavna bitka med njemini zagovorniki in nasprotniki.

Newyorská legislatura za direktne senatorske volitve.

Albany, N. Y., 20. aprila. Demokrat Roosevelt iz Dutches County je predlagal v poslanski zbornici resolucijo, s katero se pozivlja zvezna vlada, da izpremeni ustavo v tem smislu, da se bodo senatorji volili neposredno po voličih in ne več po legislaturah. Resolucija je bila z glasovi demokratov sprejeta. Republikanci so glasovali proti resoluciji.

Vojaška vzgoja v javnih šolah.

General Wood, štabni šef zvezne armade, je priporočal, da se v vseh javnih šolah upelje obvezni pouk o vojaških zadevah. Nadalje je priporočal, da se skrajša vojaška službena doba v armadi in v milici, ker na ta način bo mogoče več vojakov izvežbati.

Za dohodninski davek.

Washington, 20. aprila. Triletna let legislatur je že sklenilo, da se

Cesar Franc Jožef je nevarno obolet.

Na Dunaju so razširjene vznemirajoče vesti o zdravju cesarja Franca Jožefa.

VSE AVDLJENCE SO ODPOVEDANE.

Uradno se razglša, da cesarjeva bolezen ne daje vzrokov za vznemirjenje in da bo cesar v par dneh okreval.

Dunaj, 21. aprila. Cesar Franc Jožef je baje nevarno obolet. Po mestu krožijo vznemirajoče vesti o njegovem zdravju. Govori se, da ga je zopet napadla stara vratna bolezen. Včeraj je še sprejel avstrijskega in ogrskega ministrskega predsednika v avdienci, od danes naprej pa so se vse avdijske odpovedale. Zdravniki so naročili vladarju, da se varuje vsakega razburjenja.

Uradno se je razglasilo, da bo lezen ni nevarna in da bo cesar v par dneh okreval. Cesarjevo zdravje je o velikonočnih praznikih ni bilo ugodno in že takrat se je poročilo, da mora cesar po navetu zdravnikov ostati v sobi. Cesar je v visoki starosti in tako je naravno, da vsaka vest o njegovem obolenju vznemirja prebivalstvo.

Gozdni požari v Catskills.

Kingston, N. Y., 20. aprila. V gorovju Catskills so nastali gozdni požari, ki se jako hitro razširjajo. Več sto ljudi je na delu, da se prepreči nadaljno razširjenje požara.

zvezna vlada pooblasti upeljati dohodninski davek, kar se more zgoditi le po izpremembi ustave. Ako se še pet legislatur izreče za to, potem se bo izprememba ustave izvršila in dohodninski davek vpeljal. Da se bo to zgodilo, je verjetno, ker iz raznih držav prihajajo vesti, da so ljudaki zastopniki voljni glasovati za tako izpremembo ustave.

Zahteve gen. Madero. Diaz mora odstopiti.

Mehikanski provizorični predsednik Madero je izjavil, da bo bombardiral mesto Juarez, ako predsednik Diaz ne odstopi v teku 24 ur.

VAŽNA POSVETOVANJA.

Predsednik Taft se je posvetoval z državnim tajnikom in z drugimi uplivnimi politikami o položaju v Mehiki.

El Paso, Tex., 20. aprila. Francisco J. Madero, voditelj insurgentov je stavil sledeče pogoje za premirje: 1. Predsednik Diaz mora odstopiti. Provizoričnim predsednikom naj se izvoli član Diazovega kabineta. — 2. Mesto Juarez morajo vladne čete izročiti provizorični vladi insurgentov in mesto ostane tako dolgo v oblasti vstašev, da bo vlada izvršila dane obljube. Te pogoje je Madero naznanil mirovni komisiji, ki je bila prišla v njegov tabor, da posreduje v svrhu doseganja premirja in miru. Med posvetovanjem je izjavil Madero, da on ne želi postati predsednik in da je pripravljen se žrtvovati za Mehiko vsled česar tudi pričakuje, da bo Diaz žrtvoval predsedništvo.

Obleganje mesta Juazeza.

General Novaro, poveljnik posadke v Juazezu dr. Gonzales Garza Maderovu državnem tajniku, da nima ukaza izročiti mesta insurgentom.

Vsi inozemci v mestu Juazezu so bili obveščeni, da se v slučaju napada na mesto zateko v amerikanski konzulat. Amerikanski konzul je razglasil, da je pooblaščen od Madera, naznaniti inozemcem, da bo napadel mesto in da si naj vsled tega inozemci poiščejo zavetja.

Vzlic strogi kontroli na mehikanski meji se insurgenti vedno utihotapljajo orožje in municijo čez mejo. Amerikanski vojaki so zapolnili 26,000 patronov in 13 pušk.

Važne konference.

Washington, 20. aprila. Predsednik Taft se je posvetoval z državnim tajnikom Knoxom in drugimi uplivnimi politikami o položaju v Mehiki. Razmerje med obema državama se je vsled osorne note, ki jo je predsednik Diaz poslal washingtonski vladi, poostrižilo. Nekateri menijo, da bodo Zjednjene države na vsak način morale za vojno silo posredovati. — Predsednik Taft je izrazil upanje, da ne bodo nastale nobene komplikacije, ker je mehikanska vlada izjavila, da bo skrbela za to, da se omejiho boji ob meji.

SLOVENSKE VESTI.

Blagoslovljenje zastave.

V Winter Quarters, Utah, so si slovenska društva omislila krasno društveno zastavo, ki bo dne 1. maja v Scofield Hall blagoslovljena. Društva, ki bodo imela skupno zastavo, so: društvo Sava štev. 32 S. N. P. J., društvo sv. Barbare štev. 42, spadajoče v Forest City, Pa., in društvo štev. 6 S. S. P. Z.

Cena vožnja.

Parnik od Austro-Americana proge ALICE odpluje dne 26. aprila 1911.

Vožnja stane iz New Yorka do: Trsta in Reke \$35.00, Ljubljane \$5.00, Zagreba \$6.20.

Vožnje listke je dobiti pri Frank Saker Co., 82 Cortlandt St., New York.

Iz Avstro-Ogrsko. Kralj Peter.

Cesar Franc Jožef pojde pričetkom meseca maja v Budimpešto, kjer bo sprejel srbskega kralja Petra.

PRESTOLONASLEDNIK NA HOLANDSKEM.

Poljski listi priporočajo, da bi volilci poslali v državni zbor enotno poljsko delegacijo, ki bi delovala za uveljavljenje načela slovanske vzajemnosti.

Dunaj, 20. aprila. Cesar Franc Jožef pojde pričetkom meseca maja v Budimpešto, kjer bo daljša časa ostal. V ogrskem glavnem mestu bo vladar dne 7. maja sprejel srbskega kralja Petra. Obisk srbskega kralja na avstrijskem dvoru je dokaz, da so med Srbijo in Avstrijo zopet nastale prijateljske razmere.

Nadvojvoda Franc Ferdinand je odpotoval na Holandsko.

Prestolonaslednik Franc Ferdinand je inkognito odpotoval na Holandsko, kjer si boče ogledati obdelovanja in gojitve tulp. Nadvojvoda je velik prijatelj in ljubitelj rož.

Diploma za nemškega cesarja.

Praška medicinska fakulteta je imenovala nemškega cesarja Viljema za doktorja in dala napraviti krasno diplomu. Profesor dr. vitez pl. Jabeš je predložil diplomu cesarju Francu Jožefu, ki se je pohvalno izrekel o njej.

Poljaki za slovansko vzajemnost.

Praga, 20. aprila. Krakovski list "Czas" poziva na uvedeno mestu volivce, naj bi pri sedanjih državnozborskih volitvah opustili vse strankarske boje in delovali samo na to, da bi poslali v poslansko zbornico enotno poljsko delegacijo, obstoječo iz poslancev, ki bi nudili dovolj jamstva, da se uveljavi načelo slovanske vzajemnosti. Demokratska "Nowa Reforma" naglašja, da je vsa politika ministrskega predsednika naperjena proti Slovanom in je mnenja, da bi bila z ozirom na narodna dolžnost ministra dr. Glominskoga, da bi iz slovanske solidarnosti izstopil iz Bienerthovega kabineta.

Šest tisoč dolarjev za moža.

Mrs. Margaret Benz v Newarku je tožila Central Railroad of New Jersey na \$25,000 odškodnine, ker je njen mož na železnici ponesrečil. Sodišče jej je prisodilo \$6,000 odškodnine. Žena ima 11 otrok. Njen mož je delal v livarni in je ponesrečil med vožnjo domov. Vlak je bil tako poln, da ni mogel v voz in tako je stal na stopnicah voza. Pri nagli vožnji je omahnil in zadel z glavo v stebel na mostu. Bil je takoj mrtev.

Denarje v staro domovino

Denarje nam poslali je najprihlišeje do \$50.00 v gotovini v priporočnem ali registriranem pismu, večje zneske po Domestic Postal Money Order ali pa New York Bank Draft. Poštarina je viteta pri teh svotah. Doma se nakazane svote popolnoma izplačajo brez vinarja odbitka. Naše denarne pošiljave izplačuje c. kr. poštni hranilni urad v 11. do 12. dne. Denarje nam poslali je najprihlišeje do \$50.00 v gotovini v priporočnem ali registriranem pismu, večje zneske po Domestic Postal Money Order ali pa New York Bank Draft. FRANK SAKER CO., 82 Cortlandt St., New York, N. Y. 6104 St. Clair Ave., N. E., Cleveland, Ohio.

Razne novosti iz inozemstva.

Položaj v Maroku je zelo resen in Francija bo najbrže morala posredovati z vojno silo.

REVOLUCIJA NA KITAJSKEM

Dunajski listi poročajo, da se je bil v Črni gori ljut boj med Albanci in regularnimi črnogorski četami in da je v boju padlo 100 mož.

Paris, 21. aprila. — Vsled upora proti sultanu Mulai Hafidu je položaj v Maroku zelo resen in v Franciji že mislijo na to, da bo treba poslati še več vojaštva v Fes. Vlada še dozdaj ni storila nobenega sklepa. Najprej bo vlada pomnožila vojaštvo v Choania, sicer pa se strogo držala dogovorov na konferenci v Algeciras. — Razmerje med Španijo in Francozsko je zaradi dogodkov v Maroku zelo napeto in španski listi priporočajo, da se Španija zopet približa Nemčiji in se z njo sporazumi. List "El País" izraža nasproti temu mnenje, da bi bilo tako sporazumljenje pogubonosno za Španijo.

Aretacije na Kitajskem.

Peking, 20. aprila. — V Pekingu in Tientsinu je bilo mnogo oseb aretovanih, ki so na sumu, da so nameravali uprizoriti revolucijo. Med aretiranci se nahajajo odlični meščani.

General Chao Erh-Hsun, bivši podkralj v Mandžuriji je bil zopet imenovan na svoje poprejšnje mesto in Hsi-Liang, ki je bil nasproti Japoncem in Rusom postavljen, je bil odpoklican. Ta odpoklic kaže, da bo Kitajska upeljati v Mandžuriji odločnejše korake.

Albanci in Črnogorci.

Dunaj, 20. aprila. Glasom brzogajnih poročil iz Črne gore, se je bil med Albanci in črnogorskimi regularnimi in prostovoljnimi četami ljut boj, v katerem so bili Albanci zmagovali. V boju je padlo nad 1000 mož. Albanci oblegajo zdaj Tuzi in prav verjetno je, da si bodo to mesto osvojili in poklali turško prebivalstvo.

IZ NEWYORSKE ZAKONODAJE.

Delavski zakoni.

Newyorski senator John Saxe je v zakonodaji in Albany predlagal, da se ustavnim potom da legislaturna pravica ustvariti zakone, ki določajo odgovornost delodajalcev za nezgode delavcev. Legislaturna bi naj imela moč izdati predpise, s katerimi bi se delodajalci lahko prisilili plačati odškodnino ponesrečenim delavcem ali njih rodbinam. Nadalje so se predlagali v zakonodaji novi zakoni, ki urejajo razmere v pralnicah in nadzorovanje pri stavbah. Stavbne odre morajo nadzorovati nadzorniki mestnega stavbnega urada. Tovarne morajo imeti dovolj izhodov in varnostnih naprav zoper požare. Hise, v katerih ni preskrbljeno za varnost proti ognju, se ne smejo rabiti za delavnice. Stopnišča v tovarnah morajo biti ognjevarna in vrata in okna se morajo odpirati od zunaj. Državni delavski komisar mora imeti pravico odstraniti iz tovarn in delavnic stroje, ki so v slabem stanju ali ki nimajo potrebnih varnostnih naprav. Število delavskih nadzornikov se mora povišati od 60 na 85. Država se mora razdeliti v okraje in za vsak okraj imenovati višji nadzornik. Delavnice po hišah, v katerih stanujejo tudi ljudje, se morajo odpraviti.

Krasni novi in brzi parnik
MARTHA WASHINGTON
(Avstro-American proge)
odpluje v sredo dne 3. maja
vožnja do Trsta samo 14 dni.
do Trsta al Reke . . . \$38.00
Cena voznih listkov: do Ljubljane . . . \$38.60
do Zagreba . . . \$39.20
Za posebne kabine (oddelek med II. in III. razredom) stane vožnja samo \$4.00 več za odrasle, za otroke polovica. Za oddelek posebno družinam priporočamo.

Beli menih.

Enakomerno je drdral vlak preko varadinske ravnine, naprosto zagorsko gručevje. Radovedno je zrla Helena pl. Vrbnik na obširna turšična polja, na ravne travnike in male kmečke hišice. Vlak je dohitel dolgo vrsto romarjev, ki so korakali za narahlo plapolajočim banderom; široke, bele hlače, preko katerih je padala čez ledja srajca, so se jim ob vsakem koraku opetale okoli nog. Purni so se sprehajali po pašnikih, — in zopet se so pokazale napol razpale bajte, gnojne jame in turšična polja. In za gorami, ki so se polagoma približevale, leži grad barona Vrankoviča, ki kateremu je bila namenjena njena dolga pot. Heleni je bilo nekako tesno. Vse se ji je zdelo nenavadno in nikakor ne primerno za gospodično, ki je že več let uživala v ustanovi v plemenitaskem samostanu. Že petnajst samotnih let — In sedaj naj bo popolnoma drugačen tek njenega življenja. Na Dunaju, na lovski razstavi, ki jo je obiskala s svojo sestrico, grofice Stary, je spoznala barona. Slučaj — mogoče pa je tudi grofica Stary našla uprizorila ta slučaj. Nezaupno je vedno premišljevala Helena, da ima grofica nečakinja, ki čaka že leta brez uspešno na kako ustanovo v samostanu — Ali — grofica ni mogla vedeti naprej, da bi ona, postarana gospodična, mogla barona že ob prvem snidenju tako živo navdušiti. Sicer je oni večer nekoliko tiho sedel ob njeni strani; toda pisal je grofici takoj po svojem povratku, če — Ne, to je gotovo: baron ji je iskreno naklonjen. In tako je sedela v dolgem dvomu in premišljevanju v kupeju male stranske železnice, da bi končno videla posest in barona, ter rekla: "da", ako bi šlo vse, kot bi moralo iti. Grofica bi jo morala sicer spremljati, toda nenadoma jo je začelo trgati po udih in odgovoriti je morala takoj v topliec, vsled česar seveda ni mogla iti z njo.

Zamišljeno je potegnila iz žepa pismo, ki ji je prineslo nenadno vest, ter ga je brala vnovič. "Neutolajljiva sem, ker Te ne morem spremljati — baron hrepeneče pričakuje — ne bodi neumljena —" In tukaj — z gzdoba o samomurorih v Vrankovičevi rodbini — Da, tozadevno se mora paziti v pogovori! Torej, kako piše grofica. "Žalostna usoda leži nad Vrankovičevim rodom. Že stoletja se ponavljajo v presledkih samomurorih v njihovi družini. Osem Vrankovičevih prednikov se je usmrtilo, ne da bi se vedelo za vzrok. Praded Demeter se je zabodel, očetov ded se je ustrelil in ravno tako tudi oče. Edini brat je takrat prevzel gospodarstvo in kmalu nato so ga našli v gozdu obešenega. Baron Vrankovič je bil takrat — 20 let je že od tedaj — pri osemnajstih huzarjih; vsled žalostnega dogodka je kvitiral službo in živi od tedaj na gradu svojih dedov. In še nekaj se čuti dolžno, da Ti sporočim. Sicer je nesmiselno, danes se smehljamo takim rečem, kar je samobesbi umevno. Pa Ti veš: So stvari med nehom in zemljo — Kratko rečeno: Pri Vrankovičih v gradu strah; prikazuje se bel menih. Kadar se prikaže, takrat je blizu ura, ko se čuti kak Vrankovič zopet dolžnega, da se usmrti. In kljub temu, da je cela ta stvar vsakogar neverjetna, vendar je res, da vsi Vrankoviči, ki so končali življenje na nenaraven način, niso imeli nobenega povoda, usmrtiti se vsled kake nesreče —" Zamišljeno je zvila Helena papir. Lahka groza jo je stresla; z vdihom se je naslonila na blazino, ter gledala, kako se vedno bolj bližajo gore.

Nemirno je hodil medtem baron Vrankovič v svoji sobi samotja. Obleden je bil v obledelo luzarsko obleko, ki je močno smrdela po kafri in naftalinu. Dracek, njegov hlevar, oskrbnik in sluga obenem, je vrtel nos po zraku in vohal. "Gospod, — se vedno smrdi! In kljub temu so molji izjedli luknjo — Bi rekel — uniformo sleči! Ako vidi gospica luknjo v rokavu, na —" Popraskal se je za ušesi. "O" — baron je pljunil na tla. "Pa ji ni treba gledati — Ali so kozarci umiti?" Dracek je dvignil velik vinski kozarec kvišku, pogledal skozi proti oknu, ter ga obrisal skrbno s koncem srajce, ki mu je padala preko belih platnenih hlač. "Gospod! Kozarec je poln! Go-

spica si bo porezala usta —" Baron je močno zavihel z obema rokama po zraku in podhulil potem rokave. — "Ali še smrdi, Dracek —?" — "Seveda, gospod, — smrdi! In stol tukaj — gospod, pazite, da ne gospica ne vsede nanj, če ne, bo padla na nos —" — "Naj pade!" — zamrmral je baron. "Počemu ho-di sem!" — "Hm —" — "Dvomljivo je pogledal Dracek svojega gospodarja. Gladko obrat, z rdečastim nosom in vodenimi očesi, je zrl černo pred-se. "Hm — saj je vendar gospod povabil gospico —!" Baron je usta raztegnil. "Butelj —" — če mi pa piše grofica, da kar nori za menoj —" — "Hm, gospod bi se naj ne peljal na Dunaj!" — "Drži jezik za zobmi!" zrojil je baron. "Seveda — vam bi ugajalo, da bi šlo gospodarstvo tako dalje. Lenobe! Zadušil naj bi se v tem neredu in nesnagi!" In sunil je jezo v divan, da je mačka, ki je spala na njem, prestrašena odskočila. Vdignil se je z divana oblah prahu ter zagrnil oljnatelike pradedov in se zopet počasi kolegal. Dracek je zrl očito pred-se; na obrazu se mu je poznala skrb. "Ne morem za to, ako ves grad razpada. Prejšnji teden sem dejal, da se naj naredi ključ za vrata. Ali je gospod dovolil? Vse noči je grad odprtel." — "Nihče nas ne bo odnesel!" — "Torej, prosim! Klet za steklenice se je podrla, ko je bila ona velika toča. Ali je gospod dovolil, da pridejo zidarji?" — "Ker je v družinski grobnici hladneje kot v kleti. Seveda — ti se hojiš iti zvečer v grobnice in poiskati izza krst steklenice. Ali se bojiš, da ta kdo zgrabi za srajco, he?" — "E, gospod, kaj se bom bal, kar je mrtvo, je mrtvo —"

Nekaj hipov je bilo tiho; le stara ura na umazani tapeti je melanholično tiktakala. — "Gospod!" Zaupno se je priplazil Dracek bližje. "Dobro jed kuha Milka. Purn — tako velik. Prešček — bel in gladek kot dojenček — In kakega vina naj prinesem?" — "Hm", pomenljivo je pogledal baron predse. "Ženske pijejo rade steklenice... Prinesi torej dve steklenici muskatleca. Ako prideš notri, takoj na levo za krsto blagopokojne stare matere." Dal mu je ključ. "Zapri vrata kapelice za seboj in pojdi po drugih stopnjicah gor v mojo sobo. Da se mi na dvorišču kaka steklenica ne izgubi!" Dracek je hotel oditi. Toda še ena skrb je dremala v baronovem srcu. "Dracek! Dolek vendar ne bo na poti iz kolo-dvora zvrnil gospodičino v jarek!" Dracek se je popraskal za ušesi. "Upam, da ne, gospod. Mogoče se bo Dolek držal ter se ne bo napil v Gurici —" Naladno je zaprl duri za seboj. Baron je globoko vzdihnil. Tu si je skubal pošteno juho! — No, sedaj, ko se je šlo za resnico, mu je postajalo neznansko tesno in strahopetno v prsih. In ko je šel po hodniku, se mu je zbudilo nekaj podobnega sovraštva napram grofici. Ona je vsega kriva! Pismo na pismo je prihajalo — "Ti se ne veš ne, lju-bi bratrance, kak dober vtis si napravil na Heleno. S solzami v očeh mi je priznala —" Tako je pisala grofica, vedno silnejši so bili njeni opisi — in sedaj stoji tu in čaka svoje bodoče neveste — On, ki je navajen udobnega samskega življenja! Prijetno pijanje, prijatelje, mala pijanost, ki jo tako proti večeru ljubi — oh, vse bo končano.

Bleda od razburjenosti, je kmalu nato dala Helena baronu roko, ter korakala ob njegovi strani preko dvorišča v grad. Kup gnoja je smrdel ob strani proti nebu, svinje so krulile, kokoši kokodajale, race gagale, in preko pota je prijazno žuborel moten pototek gnojnice. Sploh je bil grad s prizidano kapelo videti od daleč veliko impozantnejši. Celov visoke smreke, ki so iz daljave tako resno in temno obdajale grad, so izgubile v bližini vse dostojanstvo. Baron je vodil svojega gosta po hodniku. "Tukaj, milostljiva", odprl je neka vrata, "je vaša spalnica. Pravzaprav je moja soba, toda damam se spodobit prednost." Helena je pogledala s sladkim smehljajem k njemu kvišku. Tu je stal v blesku uniforme! On, moč njene prihodnosti. Kar žavalovale je po nji "O, baron, kako se naj vam zahvalim za ljubeznjivi sprejem?" Gajenja mu je dala roko, ki jo je galantno poljubil.

Pol ure pozneje je zapustila Helena v beli svileni bluzi, s sveže našanimi lasmi in rožasto barvanimi lici sobo. Baron jo je pričakoval. Radovedno se je ozrla Helena okoli sebe. "Ta vhod vodi pač v sobane?" — Baron je priklinal nekoliko v zadregi. — "Oh, prosim vas, pustite, da pogledam!" Predno je mogel preprečiti, odprla je vrata. Mogočni kupi slame in sena so ležali v kotlih. Začuden je obstala Helena. "Da —" — ta prostor služi za shranjevanje krme", priznal je baron počasi. "Skedenj se je podril. Cakam samo na zidarje in medtem —" Helena je priklinala in je odprla duraz zrezljana lesena vrata. "Tukaj pita-jo purane", pojasnil je baron u-merjeno. "Zraven stoječo sobo pa", korakal je junaško dalje, "sem pustil prirediti v strelšče. In v tem prostoru", odprl je mala vrata, ki so vodila v pritličje, "pa imamo prešček!" Drzna odločnost je zvenela iz njegovega glasu. Helena pa je postala vidno malobesedna. In hišna oprava — "vprašala je končno tiho. — "To sem pa tukaj spravil." — Vstopila sta v malo dvorano. V velikem neredu so bili v njej nakopani razni stoli, o-mare, raztrgani divani, mize, postelje in starodavni glasovir je molel svoje tanke noge kvišku. "Moj Bog, koliko prahu!" Presenečena je omelata Helena z žepnim robcem pred nosom sive oblake prahu, ki so se dvigali pod njenimi nogami iz trhljenih desk. Baron je nevoljno zmalaj z rameni.

Hitro sta prekoračila drugi prostor in stopila v jedilnico. Izpod stropa je visela petrolejska svetilka in Hirko, baronov ljubljani maček, je sedel na svojem navadnem prostoru, na pogrbeni mizi. "Za božjo voljo, zapodite zver proč! Ne morem videti mačka!" — "Toda, milostljiva", skušal jo je pomiriti baron, "to je ja Hirko! Ta spi vedno pri meni v postelji." — "V postelji?" — Brez moči je hotela sesti Helena na bližnji stol, toda baron jo je krepko potegnil kvišku. — "Ne! Vsedite se raje na ta stol!" Njegov glas je bil razdražen. Prestrašena je Helena obstala. "Zakaj?" — "Oni se majo", je odvrnil baron kratko. Tiho se je Helena vsedla na ponujeni stol. Černo je stopil baron parkrat po sobi gorindol. Zakaj je prišla, če ji ničesar ni všeč! In sploh — pogledal jo je kradoma po strani, da bi bila tako suha, se ni spominjal. Postalo mu je vroče. — "Prostori se lahko preurede", menila je Helena čez nekoliko časa bolj boječe. Predno pa je mogel baron odgovoriti, so se odprle duri. Dracek, s skledo pečene perutnine, je stopil v sobo. Prišel se je obed in Helena je postajala nekoliko boljše volje. Jedla je, govorila o grofici, lepi okolici, bila je ljubeznjiva in se tudi smehljala. Toda baron se ni ogrel ter se je včasih globoko zamislil in izbulil oči v mizo. Končno je Helena vstala. Jutri je vendar še en dan! Jutri bo pač vse to lahko povedala, kar ima na srečo.

Milka jo je spremljala v spalnico. "Lahko noč, gospica!" je zašepetala dekle. Boječe je obstala Helena v spalnici, opremljeni s starinsko opravo in slikami. "Kam pelje ta izhod?" Pokazala je na mala železna vrata. "Ne odprite, gospodična, — v grobnico." — "Kaj?" — Prestrašena je odskočila Helena. "Toda, gospica", pomirjevala jo je Milka, "saj to ni nič hudega. Gospod spi vsako noč tukaj!" Nato je odšla. Zona je sparetela gospodično. Zlezla je oblečena v posteljo ter je kmalu zaspala, utrujena vsled dnevnih dogodkov. Skrbni poln je korakal medtem baron po sobi. Dracek je pripravil na divanu ležišče. "Dracek!" Z nagubanim čelom je obstal baron pred njim. "Kaj meniš ti o ti gospodični?" Dracek je se popraskal za ušesi. "Suha je! Moj Bog, kakor deska..." Baron je žalostno priklinal. "In ti boš v bodoče nosil živrejo in čevlje." — "Bog ne daj!" Čevlje!" — "In mačke morajo iz hiše." — Mačka, Hirko? Joj, joj, — Zopet se je popraskal. "Saj sem rekel, naj se gospod ne pelje na Dunaj!" — "Drži jezik!" zrojil je baron. — "Prinesi mi še vina!" — Tanki lunini žarki so lili srebrno svetlikajoč v sobo, kjer je spala Helena. Razlivali so se po slikki zabodene Demetra in obešenega Vladimira ter se končno splazili na koničasti nos speče Helene. Nemirno je obrnila glavo in se zbudila. Tajinstveno se je blestela soba v luninasti svet-

losti. Časno jo je zgrabilo nekaj okoli sreca: Nekaj se je gibalo za železnimi vrati, ki so stale nasproti njene postelje, obsevane od lune. Za vrati, ki vodijo v grobnico! — — — Strašna groza je oledenela njene duše. Začutil so se tihi koraki iz globočine; prihajali so vedno bližje — — — neka roka je tipaje grabila po vratih in zagrabila za kljuko. Tu so se odprle duri — bleda postava se je splazila naprej: beli menih, blede obsevan od lune, je stal na pragu — — — Heleni je postalo črno pred očmi, čutila je, kako ji je obstalo srce. Beli menih — prišel je napovedat baronovo smrt! — Mrzla groza jo je dvajala za vrat. Čutila je, kako pojema, zgnila ji je zavest — in postalo je vse tiho.

Zjutraj jo je našla Milka v težkem snu. Lahko je potegnula nekoliko odejo iz nje. "Dobro jutro, gospica!" Splašeno je odprla Helena oči. Svetlo jutranje sonce je sijalo v sobo. Potegnila si je z roko preko čela, nenkrat pa je skočila z groznim krikom iz postelje: Hirko, maček, je ležal v globokem snu poleg njene blazine. "Mačka! Še to! Kako je prišla ta zver notri? Vzemite jo proč!" — O jej, saj je Hirko! Ponoci skoči vedno skozi okno v sobo in spi potem v postelji. — "Dobro, naj ostane", je odvrnila Helena odločno. "Jaz pa grem! Recite baronu —" — da sem bolna; preskrbite mi voz —" In z vso naglico se je začela oblačiti, obenem pa je polna strahu poslušala, kdaj počí strel. Beli menih! Tamkaj skozi ona vrata se je prikazal. Vstali so ji pred očmi z vso grozo dogodki preteklih noči. Proč mora, predno se baron usmrti. In prišlo ji je na misel, kako pust in izpremenjen je bil večeraj zvečer baron. Ni dvoma več. Beli menih je vrgeč svojo senco še prej nanj — — — Vsa zmešana je vstopila Helena v jedilnico, kjer sta jo napeto pričakovala baron in Dracek. — "Ali je voz že pripravljen?" — "Gotovo", odvrnil je hitro baron. "Ali pa smem vprašati —" Utružena je Helena sedla na stol, toda ta se je močno zamajal, da je s presunljivim krikom skočila zopet kvišku. Prestrašen jo je zagrabil baron za roko. "Moj Bog, saj sem vam vendar povedal večeraj, da se stol majo! In kakor nalašč na ta stol —" Ogorčena se je vzravnila Helena. — "Kje si morem to zapomniti! Vse se tukaj majo! Cel grad!" — Kaj pa ste pravzaprav mislili, ko ste goreče pisali, naj vas obiščem?" — "Kaj? Vi ste ja na vsak način hoteli priiti!" — "Jaz? V hišo, kjer me v spanju napadajo mačke, kjer ni celega stola, nobenega kozarca, kjer ponoči duhovi romajo —" — "Duhovi?" — "Da, če hočete vedeti na vsak način: beli menih je prišel iz grobnice. Razumeli boste, da v taki hiši ne morem ostati dalje." Nekoliko začuden jo je pogledal baron. "Beli menih?" — "Da! V mesečini je stal pred menoj —" Jezno je udaril baron z nogo ob tla. — "Vam se vrti v glavi! Preveč ste jedli večeraj zvečer in potem ste imeli težke sanje!" — "Zadosti razlaganja!" Treseča se od jeze je stala ta Helena. "Sramotno je, zapeljati dekle s sladkimi besedami in potem —" — "Sladke besede? O, tu se pa že vse neha! Saj vi ste vendar kar noreli za menoj!" — Na to ni imela Helena nobenega odgovora. Zaničljivo se je obrnila ter odšla iz sobe. Kmalu nato je naznanjalo veselo, pokanje hiča, da je odpotovala.

Nekoliko ozkosrčno je zrl baron skozi okno za vozom. "Dracek! Ali si čuli? Belega meniha je videla — Na, zaradi mene!" Baron se je vzravnil in izbočil prsa ter se udaril po njih z vso močjo. "Potem pa bodem jaz prvi Vrankovič, ki se ne bo ustrelil — No, zakaj se pa smejaš?" — Začuden je pogledal baron Draceka, ki se je tolkel od veselja po kolenih. — "Joj, gospod! To je pa vesela zgodba! Saj sem bil jaz beli menih! Jaz, v svojih belih hlačah! Ali me ni še večeraj zvečer poslal gospod v grobnico po vino? Ali nisem, kakor vedno, šel skozi gospodovo sobo, kjer je spala gospodična, nazaj? Jaz, jaz tepec! Nisem vedel, da bom kdaj naredil kaj tako pametnega!" Bleščeč smehljaj je razsvetlil dobrorejeni baronov obraz. Vidno olajšan je udaril Draceka po ramenih. "Saj sem ti rekel, da si krasen človek! — Danes pa hočemo biti veseli! Povabili bomo župnika in gozdarja. — Dracek, danes pa najboljega!"

Smola golobradega mladeniča.

(Humoreska.)

Nekoga dne — tega je že dalj časa — sem dobil sledeče pismo:

Dragi prijatelj! Če me hočeš še enkrat videti, pridi danes zvečer k meni. Zaklinjam te pri prijateljstvu, ki naju veže, pridi.

Tvoj nesrečni Janez. Kaj naj bi to pomenjalo? Sem porisil, ko sem prebral pismo. Ali je prijatelj Gruden namerak znel, da mi je pisal tako razburljivo pismo? Kaj je pomenjalo "nesrečni Janez?"

Ali je imel izgube v trgovini, ki se je vendar lepo razvitala, in o kateri je vedno govoril s posebnim ponosom? Ali se je nameraval dvobojevati, ali si je pa je hotel končati življenje vsled ameriškega dvoboja? Nisem si mogel rešiti, da bi Gruden, ki sicer ni delal neumnosti, sedaj nameraval kakšno storiti. Na smrt bolan tudi ni mogel biti, ker njegova pisava je bila čista in jasna kakor katkega čistejšega lepopeja.

Podpis "nesrečni Janez" se torej ni mogel nanašati na drugega, kakor na njegovo trgovino, na izgube, dasi mi je bilo nerazumljivo, kako da bi mogel nenkrat vse izgubiti, ko je njegova trgovina vendar vedno lepše uspevala.

Neprenehoma sem si moral staviti taka in enaka vprašanja, ki so mi pripravila nemiren popoldan.

Točno ob sedmih sem stal pred njegovimi vrati in potrkal.

"Naprej!" je odgovoril z utrujenim in žalostnim glasom.

Vstopil sem. Na naslonjaci sem zapazil svojega prijatelja Grudina, s popolnoma zakrpanim obrazom. Izgledal je zelo žalostno, in oči, ki so po menju pesnikov okna duše, so bile kakor zamrznjene.

Kar me je pa posebno začudilo, je bila okolnost, da je imel Gruden spodnjo polovico obraza popolnoma obezavno.

"Gruden!" sem vzkliknil. "Ali si se res dvobojeval? Ali ti je zdravila krogla tvojeja nasprotnika čeljust?" — "Če bi bilo samo to!" je zastokal.

"No, po mojem mnenju bi bilo že dovolj!" sem odgovoril.

"Ne šali se; najnesrečnejši človek sem na svetu!"

Sedaj sem šele zapazil na mizi samokres in škafličico z malo razveseljivim napitkom — "strup".

"Kaj pa hočeš s temi morilnimi pripravami?" sem ga strogo vprašal.

"Življenje si hočem končati," je odgovoril Gruden z glasom, v katerem je bila izražena največja žalost.

"Neumnost!", sem zaklical. "Skribi rajše za nekaj dobrih smodk in kako steklenico dobre pijače, in potem mi pripoveduj, kaj se ti je zgodilo. Usmrtiš se še vedno lahko!"

Gruden je storil kakor sem mu rekel.

"Škaflija je še na polovico napolnjena", je šepetal, "tobi jo zapustim. Spomni si pri vsaki smodki, kat rokaš iz nje, svojega nesrečnega prijatelja!"

"Saj govoriš strašno počitno", sem zaklical vzgrogčen. "Prijatelj, ti si bolan!"

"To je res", je mrmral. "Bolam na duši in na telesu, toda vse bode izvedel, kaj me je napolnilo, da hočem zapustiti to solzno dolino. Zagovarjam me ti, če bo brezsrčni ljudje slabo govorili o nesrečnem samomurcu!"

"Ze dobro, toda kako te naj zagovarjam, če ne poznam vzroka tvojeja obupa? Torej začni in ne vzdihuj!"

"Povej mi", se je oglašil čez nekaj časa, "ali verjamem na usodo?"

"Jaz sem bil dosedaj mnenja, da je vsakdo sam svoje sreče kovač, dokler nisem uvidel, da se proti naravi ni moč boriti. — O narava! — O usoda!"

"Ali ne bi bilo boljše, če poslijem po zdravnika?"

"Ne, nočem videti človeka, katerega narava itak ne uboga. Oh, nikdo mi ne more pomagati."

Pustil sem ga, da se je nastokal, in zmaljševal sem meni dočeno dedščino s tem, da sam si prižgal smodko, ki pa ni bila veliko vredna, dokler ni moj prijatelj zopet čez nekaj časa začel:

"Ljudje pravijo, da nisem ravno napučen človek, samo da izgledam nekoliko premlad za svojo starost. Vedel sem prav dobro, kaj je temu vzrok — brada mi ni hotela rasti. Vsa-kočrat, kadar sem pogledal v ogledalo, se mi je zdelo, kakor da bi mi kdo zaklinal "golobrade", in radi tega sem se ga tudi le redko posluževal."

"Ko sem odprl trgovino, so ljudje uploščo govorili, da sem se premlad, da bi se lahko bil usmrtel; ljudje niso odšli po mojem krasnem listu,

lampak po moji goli bradi in gornji ustnici, na kateri je linčvsko klico kakih sedem do osem kosin. Kljub vsemu govorilam pa je trgovina lepo uspevala, da sem bil že čez pol leta prisiljen si najeti mladega moža za prodajalca.

"Seveda sem si izbral izmed popolninkov mladeniča, ko je bil z menoj, v kolikor se tiče brade, enak. Čez pol leta pa je že dobil lepe brike, ki so mi vzbudile nevoljnost, in pomislil, čez eno leto tudi že lepo raščeno brado."

"Kako me je to žalostilo, ti ne morem povedati."

"Če so prišli potniki, so mislili, da sem jaz, gospodar, prodajalec, in mojega prodajalca so imeli za gospodarja — ker je nosil brado in jaz ne. Kupujočim damam nisem mogel nikdar prav ustreči, dasi sem bil nadvse ljubeznjiv — korajj so se zmenile zame — a za dve leti mlajšim prodajalcem so kar gorele."

"Prosil sem kar gaj, naj si odstriže brado, toda zasmehoval me je."

"Nagnati ga nisem mogel, ker tako izvrstnega prodajalca ne bi mogel zopet dobiti."

"Tako sem bil končno primoran, poizkusiti vse mogoče, da bi mi zrasta brada."

"Izvedel sem, da je dobro sredstvo za rast brade, če se pogosto brije. Brekkrat na dan je moral priti k meni brivce, me namazati z milom in ogledati."

"Ali misliš, da je kaj pomagalo? Figo! Edino, kar sem imel od tega, je bilo, da je postala moja koža zelo občutljiva, in da je takoj razpokala, če je bilo vetrovno. Brivca sem napodil."

"Potem sem poizkušal v časnikih inserirana sredstva. Če pogledaš v moje knjige, bodeš videl, koliko denarja sem izdal za razne tekočine in mazila. O, če bi le črlo pomagalo, bi že pretrpel, toda pomagalo ni nič."

"Začel sem preučevati zdravniške knjige. V eni najnovejši sem bral, da lasje veliko brijejo pastejo, če pritaka večja koža na eno mesto. Nadejal sem tudi našel, da pospešuje pešhoja pritok krvi v glavo. No, sem si mislil, če pride kri v glavo, bodo tudi moje lasne korenice dobile svoj del, in hotel sem okoli, kakor da bi bil najet. Pa kaj sem imel od tega? Raztrgane čevlje, kurjih oces vse polno — samo brade pa ne. Torej sem moral na kak drug način prisiliti kri v glavo."

"Kaj je obraz obešenega moder? sem se vprašal. — Ker mu je kri utrla v glavo, je bil ločen odgovor."

"Ker se pa obesiti vendar nisem hotel, sem si privezal okoli vratu vrvice tako tesno, da sem mogel le še malo dihati. Koliko sem pretrpel, ne ve nihče, ki ni tega sama poizkusil. Jedel nisem drugega, kakor melko ka-lana jajca in juho."

"In potem te strušne noči!"

"Groze sanje so me mučile; velike kake, z neznansko bliščinami oči in velikimi brkami so se me ovijale okoli vratu in me grozile zadušiti. Če sem se potem vzbudil, je bila vrveca, ki me je skoraj zadavila. To čase sem zelo sluhal, brade pa le ni bilo."

"Ker nisem dovolil o resničnosti navedb v zdravniški knjigi, sem iskal druga sredstva, kako bi spravil kri v glavo. Vsak večer sem se postavil za pol ure v postelji na glavo. To ni lahko delo, inl večkrat se mi je delalo zelo in mučno pred očmi, ker kri je morala sedaj vendar priti v glavo."

"Pri tej telovadbi sem imel enkrat smolo, da sem izgubil ravnotežje, in da sem padel z nogami na umivalno mizo. Razbil sem posodo in nekaj steklenice na sto kosov, levo nogo sem si obrezal, desno izpalnil. Štiri dni sem moral ostati v postelji. O bradi seveda nobenega sledu."

"V samoti sem prišel na misel, da se ne bom bojeval proti naravi in pustil ter čakal, če hoče kaj zrasti ali ne."

"Postal sem zopet vesel, šel v družino in se mnogo bolj počutil, kakor v času prostovoljno naloženega trčeništva. Ko sem se potem tudi spoznal s prav ljubo dekle, se v njgo do ušes zaljubil, ter se v mislih že videl kot srečnega očeta, so bile vse težkoče pozabljene, in lov za brado se mi je zdel neumen."

"Bil sem neizvekljivo srečen, toda ne dolgo. Da, dragi prijatelj, izvedel sem, kaj se pravi, če je človek preveč srečen in če se potem vse spreobrne."

"Pred kratkim — Bila sva na neki veselici in se razgovarjala o tem in onem — me je vprašala, zakaj ne nosim brade? Zasmehljaj sem se in rekel, da mi ne pristaja. — Ona pa je bila nasprotnega mnenja in se izrazila, da mora brez brade sploh ne vzame."

"To je bila smrtna obsodba, udarec, ki je vse moje upanje uničil. Ali sem jo mogel prositi za roko — brez brade, katero bi moral na vsak način imeti!"

"V svojem obupu sem se zaupal nekemu lekarnarju. — Hudič ga naj vzame! — Svetloval mi je, naj si pre-

vidno vbržnem obraz s razlilem iz panskih muh, in rekel je, da je to prav dobro sredstvo. O, zakaj sem verjel temu mazaču! Želel bi, da bi imel vse struge v njegovi lekarni v želeni."

"Vse veseli sem hitel z mazilom domov. V starih tednih — tako je rekel ta vrag v človeški postavi — bodeš imel že prav 'epo brado. Samo štiri tedne. Da, potem sem hotel iti k njej in ji reči: tu je zahtevana brada, prosim vas za roko. In ona bi zarlela in enč z vzklikom: vedno tvoja! padla na prsa. Vidiš, tako sem si vse lepo predstavljaj!"

"In še enkrat, hudič ga naj vzame. Večkrat zvečer sem mislil, kjer so navadno briki, namazal, kakor tudi lica in brado. Mazilo je bilo eno, zakaj bi potem z njim varčeval?"

"Ponoči sem se vzbudil. Neko čudno srbenje na namazanih mestih me je vzdramilo. — Haha, sem si mislil, sedaj raste brada... končno! Če tudi malo boli, tem večje bode potem veselje."

"Toda bolečine so bile vedno večje. Od strašnih slutenj prevzet, sem prižgal luč in vstopil pred ogledalo. Sveta nebesa, kaj sem zagledal? Mehur poleg melurja povedal tam, kjer sem se večeraj namazal z enim vrčjim mazilom. O bradi seveda nobenega sledu."

"Danes zjutraj sem postal z zdravniška in mi vse priznal. Znaljal je z glavo in izjavil po kratki preiskavi, da sedaj sploh ne bom nikdar dobil brade. Nato mi je zapisal nekaj blazilnega za rane ter se poslovil. In sedaj sedim tu. Le smrt me more rešiti."

"Samo še eno prošnjo imam. Idi k njej!" — imenoval mi je naslov — in ji reči, kaj sem trpel, ter ji izroči pozdrave unmrtolega!" Pri teh besedah je prijel za ročaj samokresa ter vprašal s slabim glasom: "Povej mi, katera smrt je lepša, s samomurkom ali strupom?"

"Ti si tepec!" sem zaklical ter se hitro polatil samokresa in strupa.

"Čakaj eno uro na me, in če ti do tedaj ne prinesem dobrega poročila, ti dovolim, da se usmrtiš!"

Po teh besedah sem se odstranil ter se podal k njegovi oboževanki, kateri sem vse razložil; kmalu sem opazil, da je pametno dekle.

"Uhogi človek!" je vzdihnila. "Kako je mogel misliti resno. Že davno sem vedela, kako je nezadovoljen, ker mu ne raste brada in..."

"In tako ste ga hoteli nekoliko podražiti?" sem jo prekinil.

"Prav imate", je odgovorila.

"Prav dobra sem mi in možna staršem je tudi dobrodošel. Danes so celo pričakovali, da pride snubit!"

Ko sem to izvedel, sem hitel k Grudinu, ki se je moral takoj praježiti obleti. — Ne dolgo potem je sedel Gruden vos srečen poleg svoje neveste, in jaz sem kot njegov prijatelj in posredovalec povedal sledeče:

Poker.

Humoreska.

Vobče veljajo povesti, v katerih se seznanimo z Indijanci, za najslabše, in to vem tudi jaz prav dobro, toda prigodek z Georgyjem — ki se seveda cowboy — vam hočem vseno povedati.

Dogodiljaj se je pripetel nedavno tega in kot v vod naj navedem sledeče. Prvič, da so bili "green devil" Indijanci zelo nezadovoljni, ker je bil od indijanskega komisarja vtihotapljen whiskey se slabši, kakor zadnjič. Drugič, da je bil Georgy, junak naše povesti, dober in pošten dečko, toda s to napako, da je strastno rad igral poker in da je postal zelo neljuboznjen, če ga je kdo pri igranju motil.

Georgyeva koč, v kateri je bival s tremi tovariši, je bila v državi New Mexico. Nekega dne je sedel z Joem in Alom v kake pet milj oddaljeni gostilni pri "rotten Donkey", in samoobsebi se razume, da so igrali poker. Hotelir "lenega osla", debel mešanec, je dobil pred nekaj dnevi iz bližnjega mesteca več zabojer piva, katero je prodajal za visoko ceno cowboyem.

Kadar je Georgy izgubival, je bil trezen in miren, kadar je pa imel srečo, kakor danes, je zavžil velikanske količine alkohola, in takrat je bil razburjen, kakor dveleten bik.

"Danes si menda zopet z vragom v zvezi, Georgy," je menil Joe počasi ter si natlačil tobaka v pipico.

"Ne bolj, kakor se spodobi. Sicer je pa že tudi čas, da dobim nekaj nazaj od onega, kar ste mi roparji vzeli. I say, rotten Jose, se steklenico piva."

Mešanec je prišel zahtevano, ter rekel: "Lepo pivo, Massa Georgy."

"Vredno ni več, kakor ti, Jose, ampak mlakuža je vseeno."

Gostilničar se je zasmehljaj. "Ne smes preveč piti," je rekel Al dobrovoljno, "če dobiš, te bode po mlakuži ujedalo."

"Brigaj se za svojo želodec in daj karte; ti si na vrsti."

V tem trenutku so se odprla vrata, in dva green devils Indijanca sta vstopila. Ponosno, in ne da bi kaj govorila, sta šla proti edini še prosti klopi, se vsedla, zavila v svoje odeje in molčala naprej.

Cowboyi so se začudeno pogledali, vendar se niso pustili dolgo motiti v svojem opravilu. Gostilničar je postal nemiren, ker prvič ni smel prodajati Indijancem pijace, ker bi takoj izgubil pravico do točnice, in drugič jo je vendar. Cez kake pol ure, ko je bila igra v najlepšem tiru, je vstal eden Indijancev ter stopil za Georgyja, ki je z zardelim obrazom igral in vedno dobival. Poln začudenja je gledal divjak kupček srebrnikov in zmečkanih bankovcev; rekel ni nič, toda z največjim zanimanjem je zasledoval Georgyjevo igranje; najbrž mu je bil nevošljiv, da se tudi še on ni priučil tej strasti belece.

Georgy, ki je trpel čudnega kibica dalj časa, kakor mu je dovolila njegova narava, se je končno razjareno obrnil in zakričal nad Manitouovim častilecem:

"Ne pridri mi približno, dečko, ker imam navado, da pri igri časih z rokami in nogami bream okoli sebe. Jose, še eno steklenico."

Joe se je namuzel in Al je zmaljal z glavo, ker se še ni dovolj napil, da bi pozabil, kako nespametno je bilo, razburjenje med Indijanci še zvišati.

Indijanceve oči so sa zasvetile, vendar se v njegovih žilah ni pretakala taka kri, kakor v Winnetouovih; njegova radovednost je bila večja, kakor ponos, in tako je obstal.

Cowboyi so igrali nemoteno naprej. Georgy je dobival in pil, in Indijanci, ki je stopil prej dva koraka nazaj, je prihajal počasi vedno bližje; najbrže je Georgyjeve prejšnje besede že čisto pozabil. Ko je Georgy zopet potegnil lep kupček denarja k sebi, je stopil tesno k njemu in rekel:

"Velika padgana" bi rad vedel kako se to dela." Pri tem je pokazal z roko čez Georgyjeve rame na mizo, in seveda menil igranje pokerja ter dobivanje denarja. Sedaj se Georgy ni mogel več premagovati. Najprvo je krepko udaril "zelenega hudiča" po roki, nato ga pa sunil v prsi, da se je Indijancev opotekel.

"Velika padgana" naj zleze v svojo luknjo, kakor spada, drugače pride velik maček ponjo. Na učil te bodem, lopov, kršćanske

ljudi motiti pri njihovem zasluženem počitku.

Indijancev je segel za pas po nož, da sta Al in Joe poskočila, le Georgy je obsedel: "Ah, kaj," je rekel, "ti ljudje ne grizejo. Ne brigajta se za njega in igrayta naprej. Joe deli."

In res, Indijancev ni potegnil noža. Pomignil je svojemu spremljevalcu in nato sta izginila oba rdečkasta, kakor sta prišla. Velika podgana je Georgyja ostro pogledal, predno je odšel.

Sedaj je Al zmaljal z glavo. "Georgy," je rekel, "tega ne bi smel storiti. Indijancem zadnje čase ni več zaupati."

"A kaj, neumnost," je odgovoril, "od takšnega zamazanega lopova se ne pustim motiti v igri; sedaj pa pusti tega pasjega sina; go on."

Dve uri pozneje je bil Georgy že tako pijan, da so mu odpovedale noge službo, ko je hotel s svojima prijateljeva oditi.

"Ggglejta, dda se spravi-vita do-do-mov! J-jaz o-osta-nem tu. Jose, mmoj leni osel, pogrni mojo odejo po postelji. Ttvoj ggost sem."

Al in Joe, ki sta bila le malo bolj trezna, sta uvidela, da prijatelj res ne moreta vzeti seboj, in sta odšla. Al nekoliko obotavljaje. Ko sta jездila nekaj časa, je rekel Al:

"Ne vem kaj, meni se zdi, da Georgyja ne bi smela pustiti samega. Mogoče bi se streznil na svežem zraku, in če ne, tudi nama ne bi bilo treba iti. Prepričal Indijancem mi ne gre iz glave."

Joe je nekaj časa molčal, ter potem pregovoril: "Le ne boj se; sicer pa midva ne bi mogla ostati. Jutri morava na vse zgodaj ustat in zaznamovati živino, ker Bill ne zmore vsega in pojutrajšnjem pride boss."

"Da, če ne bi prišel Hollywood, potem tudi jaz ne bi pustil Georgyja samega; no, upam, da je moja bojazen neopravičena."

Kmalu nato sta prišla domov in v kratkem času sladko zaspala.

Bilo je okoli dveh po polnoči, ko je dirjal skozi prerijsko noč ježdec z največjo naglico, in naravnost proti koč cowboyev. Še predno je stopil s penecga se konja, je kričal iz vsega grla, da so nekaj trenutkov pozneje vsi stanovaleci koč, namreč Bill, Joe in Al prišli pred vrata.

Al je zaklel, ko je spoznal Josea: "Saj sem si mislil!" je rekel. "Sedaj pa imamo."

Joe je medtem prijel glasnega gostilničarja ter zavpil nad njim: "Ne tuli tako, črni tepec, ampak povej, kaj se je zgodilo?" Končno se je posrečilo prišlecu, da je povedal v pretrganih stavkih:

"Ko sta Massa Joe in Massa Al odšla, je hotel Massa Georgy z menoj naprej igrati, toda Jose ni mogel sam igrati pokerja z Massa Georgyjem. Potem je izpil Massa Georgy še tri steklenice pive, vrgl mojo posteljo skozi okno, ter se potem zraven nje vlegel na tla in takoj zaspal. Potem je šel tudi Jose vun v svojo posteljo, in tako sva oba spala do ene ure pred večerjo. Naenkrat je nastalo veliko kričanje in eden, dva, tri, sedemnajst, enaindvajset Indijancev je priredilo z veliko podgano na čelo. Jaz sem šel takoj v hišo po sekuro, da bi hudobne ljudi posekal; ko pa sem prišel vun, so Indijanci že vlekli ubogega Massa Georgyja k nekemu konju, ga privezali na njega in odjezdili. Massa Georgy se ni zbudil; le, ko je začel njegov konj skakati in se spenjati, je glasno zaklical: Jose, moj leni osel, pusti me spati, drugače te udam po tvoji neumni butici. Nato je Massa Georgy izginil z green devils, ki ga bodo gotovo v peklju spikli."

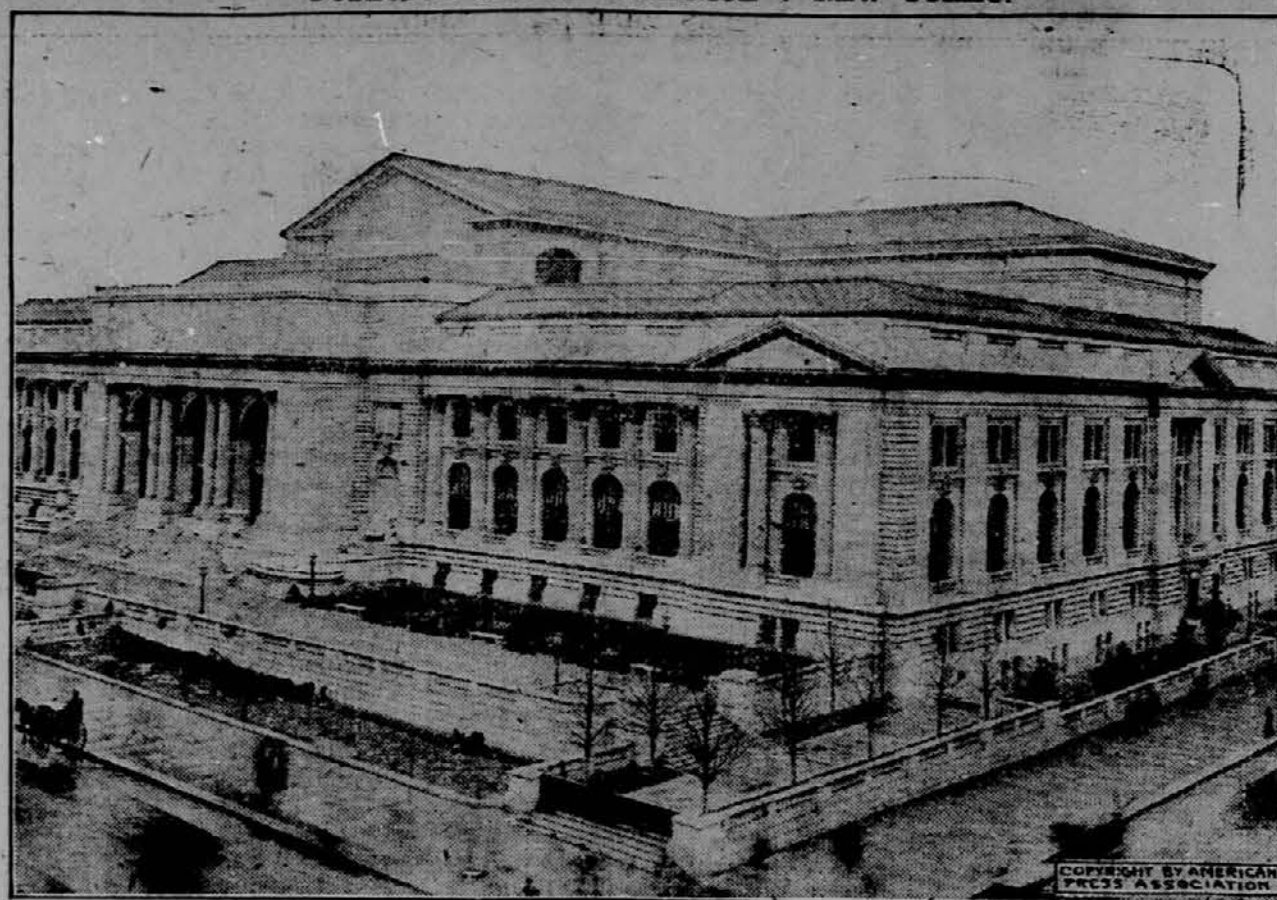
Ves usaplen je govornik obmolknil. Al je teptal z nogo, Joe je kiel in Bill se je čehljal za ušesi. Vsi so pa gledali resno pred-se, ker če so se Indijanci katerikrat združili v svrhu maščevanja, kar se je sicer vedno redkeje dogajalo, se je gotovo končalo krvavo in sedaj so bili že itak razjarjeni. Bill je najprej prišel do sklepa:

"Slabo je to," je rekel žalostno, "teško, da bi ga mogli rešiti; Indijanci so v takih slučajih vedno prokleto urni. Poizkusiti moramo pa vseeno, ga rešiti. Pripravite se, fellows. V Creektown je predaleč, zato je najboljša, da jezdimo na Honey farmu in pokličemo tam naše tovariše, in potem mislim, da moremo kaj storiti. Ali ti je kaj znano, kam so Indijanci odjezdili?"

"Proti vzhodu, Massa Bill, k low forest, mislim."

"Well," je rekel Bill in pokimal, "tudi jaz mislim, da biva jo tam."

POSLOPJE JAVNE KNJIŽNICE V NEW YORKU.

Meseca maja t. l. bodo otvorili v New Yorku javno knjižnico, ki je najkrajše poslopje v mestu. Razprostira se dva bloka na dolgo ob peti aveniji med 40. in 42. cesto. Gradnja poslopja je stala sedem milijonov dolarjev. Notranja oprava poslopja je najl epša na svetu.

Razne zanimivosti.

Lesokopi v južni Aziji.

Z največjo naglico so osedljali in pol ure pozneje je četvorica — Jose se jim je pridružil — dospela na sosednjo farmo. Zbudili so prebivalce in po kratkem posveto vanju je bilo pet moč pripravljanih, se pridružiti cowboyem. Toda iz njihovih resnih obrazov je bilo razvidno, da niso pričakovali kakšnega vspela od tega pohoda.

Pri Josejevi hiši so poiskali precej široko sled, ki je res vodila proti omenjenemu gozdu; tudi po gozdu, ki skrajna ni bil preveč gost so mogli slediti vtisem; ko se je pa začelo množiti grmičevje, so morali razjezditi, in eden farmhands je ostal pri konjih.

Previdno so se plazili možje dalje, ker indijansko taborišče je bilo mogoče čisto blizu, in tako je bilo tudi v resnici. Mešanec, kateremu je bila pot najbolj znana, je naenkrat zamahnil z roko, nakar se vsi postali; znamenja, da bodo kmalu na cilju, so se množila.

Dasi so bili vsi pripravljeni, se žrtvovati za prijatelja, jim je srce vendar močno utripalo. Kaj prinese prihodnji trenutek, in kako najdejo Georgyja? Z največjo previdnostjo so se plazili naprej; naenkrat je Jose zopet pomignil, in možje so se vrgli na tla. Skozi drevesa, na malem posekanem prostoru je bilo videti indijanske šotore. Glavarjev šotor je bil spredaj in pred njim so opazili gotovo nad sto Indijancev, ki so stali v krogu in imeli nekaj v sredi; toda kaj je to bilo, ni bilo mogoče spoznati; mogoče je bil zvezani ali pa že umorjeni Georgy.

Možje so se zgrozili. Potem se je plazil Jose z Joeom in Alom, ki sta bila najmirnejša, še nekaj korakov naprej, toda tudi tu niso mogli ničesar opaziti, tako na gosto so stali Indijanci.

Jose je splezal na drevo in medtem je zaspeetal Al svojemu prijatelju: "Čudno je, da niso razpostavili straži!" "Mene pa ne čudi," je zavrnil Joe; "tako hitro nas niso pričakovali. Samo če Georgy še živi?" Al je zmaljal z rameni. Oba sta zasledovala z očmi mešanca, ki je ravno obsnel oči z roko in pogledal v krog Indijancev. Naenkrat se je zganil, kakor bi hotel pasti z drevesa, a se je pridržal in splezal počasi doli. Bleda vsled razburjenja in strahu sta mu cowboya pomagala.

"No, kaj si videl?" "Oh, Massa . . . neverjetno je . . . skoraj bi padel z drevesa, tako sem se prestrašil, in potem bi si zlomil noge, roke in vrat."

Joe ga je v nestrpnem pričakovanju ves jezen sunil med rebra in mu zaklical: "Pripoveduj!"

"Oh, Massa, tam sredi kroga sedi Massa Georgy in igra s prvim glavarjem in debelo podgano poker, drugi Indijanci pa stavijo, kdo dobi."

Tehnični atašeji.

Berolin, 19. apr. Nemška vlada bo pri poslatištih v Londonu in v Washingtonu namestila tehnične atašeje. V to svrhu je že zahtevala od državnega zbora potrebnega kredita. Verojetno je tudi, da bodo nekateri konzulati dobili tehnične svetovalce. Ako bo vladni načrt imel uspehov v Angliji in v Zjed. državah, potem bo namestila tehnične atašeje tudi v drugih deželah.

Lesokopi v južni Aziji.

Do zdaj vem, da se koplejke le rude, premog in podobne stvari. Ali ste pa že slišali, da se koplejke tudi les? Francija ima v Južni Aziji svoje kolonije, kjer se koplejke les iz zemlje. Les je neke vrste smreka, kateri pravijo namhou. Les je v zemlji časih po deset in več metrov globoko. Kako je prišel ta les pod zemljo, se ne ve. Sodi se, da je to provzročil kak velik potres ali kaka druga naravna sila. Les, katerega izkopljejo, ima to posobnost, da ne segnive v mokrem in sploh v zemlji ne. Od kod ima les svoje lastnosti, se ne ve. Ali je bil v naravi tak, ali je pa v toku stoletij dobil to lastnost. Ta les izvažajo v velikih množinah v Evropo, kjer delajo iz njega mrtvaške krste za premožne ljudi. Posamezna debla so za meter in več debela.

V Afriko po življenski eliksir!

Neki A. E. Waite piše v "Occult Review", da je neka gospa, njegova prijateljica dobila v posest formulo "življenskega eliksirja". Zastopil ji je to formulo neki gospod, ki je ponesrečen in moral umreti. Tega je vse občuvalo zbog lepote in večne mladosti. Sestavni deli tega eliksirja, neke trave, ki se jih mora nabrati ob določenem času, se dobijo samo na nekih skoro nepristopnih bregovih Afrike. Gospa je odšla v Afriko ter je po velikih težavah in trudapolnem iskaju našla one travice. Ko se je vrnila domov, je poskusila eliksir najprvo na sebi. Lice in telo se jej je pomladilo, dobila je polne lepe črne lasje. Potem je ponudila eliksir nekim svojim prijateljem. Neki stari gospod, katerega so kosti bolele, da je mislil le na smrt, je mogel po zavžitju eliksirja iti na lov v Afriko . . . Škoda le, da list ne pove naslova one dame.

GERALDINE FARRAR, slavna američanska operna pevka.

Dežniki z okni.

Iz Pariza prihaja vest, da bodo došli v modo dežniki z malimi okenci iz stekla. Vendar pa to ni nova misel. Sredi 19. stoletja je živel v Drazdanih neki čudak, ruski knez Putjanin, ki je imel tak dežnik. Ko je bil še deček, ga je ugriznil grizljiv pes njegovega učitelja, ki je kmalu nato stekel in poginil. Od tedaj se je Putjanin

ko trenutkov pozneje se je hiša podrla do temelja. Tako je papiga rešila življenje svojemu gospodarju.

Bog na obtožni klopi ali čudna tožba.

Kmet Čedomir Solajić v vasi Zablačev v trnavskem okraju na Bolgarskem je uležil na duhovno sodišče tožbo proti samemu — bogu. V tej po predpisu kolkovani tožbi pravi kmetič Čedomir med drugim v utemeljitev svojega zahtevka to-le: Splošna draginja je povsodi, nesreče se vrste za nesrečami, zemlja nič več ne rodi tako, kakor preje, povsodi vlada pomankanje in beda, na svetu pa gospodarijo po največ zlobni ljudje. Vsega tega pa je kriv gospod bog, ker zlega ne zabranjuje in hudobnežev ne kaznuje. Iz tega sledi, da se je dobri bog postaral, ali pa je izgubil veselje, da bi se še nadalje zanimal za to. Pa ni prav, ker s tem gospod bog grodo zanemarija svoje dolžnosti. Čedomir Solajić torej prosi prečastito duhovno sodišče, naj boga pošlje nemudoma v zaslužni pokoj. Na njegovo mesto naj postavi regente, ki naj v bodoče vladajo v nebesih. Duhovno sodišče je to tožbo prečitalo. Gospodje, ki so prisidniki tega sodišča, so delali silno resne obraze med čitanjem, nato pa so napravili kratak proces ter odstopili "tožbo" o krajnemu glavarstvu. Nekega lepega dne nato je dobil oče Čedomir Solajić od okrajnega glavarstva pismo, v katerem se mu naznanjuje, da ga je oblast obsodila v petdnevni zapor, ker je s svojo tožbo smrtno razžalil samega gospoda boga in se takorekoč naravnost spuntal proti njemu. Sedaj sedi ubogi Čedomir Solajić v zaporu. Pravda da je že prišel do prepričanja, da se gospod bog ni postaral in da se vedno živahno zanima za take ljudi, kakršen je ubažec Čedo Solajić.

V STARO DOMOVINO SO SE PODALI:

Jovo Birač iz Pittsburgh, Pa., v Zagreb; Ivan in Luja Matijević iz Salt Lake City, Utah, na Reko; Stevo Brahtola in Tomo Praček iz Lackawanna, N. Y., v Zagreb; Fran Maček z otrokom iz Moon Run, Pa., v Strahomer; Fran Žagar iz Masten, Pa., v Srednjo vas; Marija Lenarčič z otroci in Marija Prevec iz Little Falls, N. Y., v Trst; Anton Trebec iz Richwood, W. Va., v St. Peter; Ivan Konestab iz Richwood, W. Va., v Kozino; Andrej in Marija Bombač iz Johnstown, Pa., na Rakek; Matija Jurjovčič iz Johnstown, Pa., na Rakek; Josip Meden iz South Fork, Pa., na Rakek; Fran Sive iz Cleveland, Ohio, na Ig; Josip Mezgec in Ignacij Klasek iz Cleveland, O., v St. Vid; Angela Brovet iz Emporium, Pa., v Bosno; Venceslav in Marija Svoboda iz Penna. v Zagreb; Josip Šiško iz La Salle, Ill., v Rudolfovo; Karol Benčina iz Montes, W. Va., v Zirje; Peter Popović in Dragan Kladarin iz Kewanee, Ill., v Zivaja; Fran Grile iz Pittsburgh, Pa., v Kamnik; Fran Frank, Matija Renko, Fran Kalužar, Anton Sabec in Janez Perenič iz Pittsburgh, Pa., v St. Peter; Ivan Kuleto iz Colorado City, Colo., v Sevnico; Josip Jankel iz Milwaukee, Wis., v Rudolfovo; Ivan Gačnik iz Victor, Colo., v Dobropolje; Jakob Virant iz Cleveland, Ohio, v Rudolfovo; Fran Bitene iz Cleveland, Ohio, v St. Peter; Martin Frelj iz Rock Spring, Wyo., v Hotavlje; Fran Subie iz Rock Springs, Wyo., v Planino; Jakob Krek iz Rock Springs, Wyo., v Botanjevo; Alojzij Hren iz Milwaukee, Wis., v Gornji grad; Fr. Slatinšek iz Milwaukee, Wis., v Gradec; Josip Marinč iz Gates, Pa., v Kočevje; Matija Ožanič, Josip Sporer, Ivan Marinč, Jakob Briskin in Matija Mihelič iz Gates, Pa., na Brod; Ivana Kocman iz Leadville, Colo., v Velike Lašče.

Vsi gorinavedeni potniki so kupili parobrodne listke pri tvrđi Frank Sakser Co., 82 Cortlandt St., New York City.

Govoreči pes v Berlinu.

Govoreči pes "Don" iz Hamburga se je nedavno produciral v Berlinu. Nastanili so ga v hotelu "Bellevue". Tam so priredili dvorano za prvi njegov nastop, ki kateremu so pa imeli dostop samo povabljeni. Psa Dona je predstavil prof. dr. Voseller, ravnatelj hamburškega zverinjaka. Najprvo je predaval "O ljudskih glasovih pri živalih" in nato je prešel specijalno na Dona. Razlagal je,

Papiga rešila življenje.

Na Angleške je, nedavno tega, rešila papiga svojemu gospodarju življenje. Če tudi se čuje to nekoliko neverjetno, vendar je le resnica, da se ima gospodar samo njej zahvaliti, da hodi še po svetu okoli. Vsa stvar se je doigrala tako-le:

V Celkanu na Angleškem je nastal v neki trinadstropni hiši požar. Ker je bila pozna noč ter so že vsi stanovaleci hiše spali, opazili so požar že le v zadnjem trenutku ter pobegnili iz hiše. Ko so došli ognjegasci, se je splošno mislilo, da ni nikogar več v hiši. Medtem je prodril ogenj že do tretjega nadstropja in naenkrat so začuli ognjegasci skozi neko okno tretjega nadstropja presunljive kliče: "Papa, pojdi hitro sem!" Kcr so mislili, da kliče zgoraj v stanovanju kak otrok, na katerega so domači pozabili, pristavili so ognjegasci hitro lestve, ter je eden izmed njih hitro splezal po njih. Ko je bila že polna dima, je zagledal sredi sobe kletko, v kateri je neprestano klicel papiga: "Papa, pojdi hitro sem!" Poleg kletke pa je ležal na tleh gospodar, omamljen od dima v nezavesti. Bil je zadnji čas, da so rešili njega in papigo. Nekoli

Standard

meni znak, po kojem se more označiti vrednost.

Royal Bengals

poznate so po temu znaku kot dobre

smodke

vsled njih prave vrednosti in najboljšee kakovosti.

10 za 15 centov.

Zahtevajte te. Povdarite če je trčba, toda zahtevajte le te

ČITAJTE!
Ukličem Vam cestu k štastju. Doklžam vam to štastje! Udom a doklžam to štastje! Vam, ako nado- budnost štastja. Otpišite mi svo- ju adresu a pošlite štastje štast- lik a Vam pošlem štastje štast- vod a štastje, štastje štastje štastje. **ELSDON NOVELTY CO.** 3515 W. 51st St., CHICAGO, ILL.

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daily.)
Owned and published by the
Slovenic Publishing Co.
(a corporation.)
FRANK SAKSER, President.
JANKO PLESKO, Secretary.
LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and
address of above officers: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Čelo leto velja list za Ameriko in	\$3.00
pol leta	1.50
pol leta za mesto New York	4.00
pol leta za mesto New York	2.00
Evropa za vse leto	4.50
pol leta	2.50
četrt leta	1.75

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan iz
vseh nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA"
("Voice of the People")
Printed every day, except Sundays and
Holidays.
Subscription yearly \$3.00.

Advertisements on agreement.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne
izdajo.

Denar naj se blagoviti pošiljati po —
Money Order.
Pri spremembi kraja naročnikov
prosimo, da se nam tudi prejšnje
izvlečke naznani, da hitreje najde-
mo naslovne.

Dopisne in politične naredite ta na-
m.

"GLAS NARODA"
82 Cortlandt St. New York City.
Telefon 6897 Cortlandt.

Koncem tedna.

Človeška družba se prav malo
briga za to, kako živimo, prisva-
ja pa si pravico nas kaznovati za
to, ako ne moremo več prenašati
življenja.

Neka zakonska žena je zahte-
vala ločitev od svojega moža,
ker ta od dneva poroke ni šel več
z njo v cerkev. Mi razumemo to.
Otrok, ki se je opeknel, se hoji
ognja.

Lastnik neke tovarne za čevl-
je je dejal, da dobivajo ameri-
kanske dame večje noge. Ali bi
ne bilo lepše, ako bi bil rekel, da
so dame postale pametnejše in no-
sijo večje čevlje.

V slučaju, da bi ogrski graf
Apponyi ne imel uspeha pri po-
stopovanju za Nobelovo mirovno
dario, potem bi se naj darilo da-
lo mehiškemu predsedniku
Diazu, ki je ves vnet za mir in bi
ga rad sklenil, ako bodo to le in-
surgentni hoteli.

Tudi Rusija je velika prijate-
ljica miru. Ravno kar je duma
dovolila vladni \$75,000,000 za
zgradbo vojnih ladij in prista-
niških utrd.

Neki profesor na Harvard vse-
učilišču trdi, da imajo ženske bo-
lje razvite mišice, kakor možki.
O tem se je marsikateri mož že
sam prepričal.

Amerikanci že zdaj potujejo v
London, da bi videli slavnosti o
priliki kronanja kralja. Pot je
zastoj. Ljudstvo ne bo videlo
kronanja.

Mehikanski poslanik v Wash-
ingtonu, ki se je nedavno oženil,
si menda želi še več domačih bo-
jev.

Nedavno je priporočal neki
duhoven ljudec, naj jedo kisló
zelje, ako hočejo dolgo živeti.
Zdaj priporoča neki dr. Jakola,
naj jedo repo in videli bodo Me-
thuzalema. Dokler ne iznajdejo
gospodje boljše sredstva za
podaljšanje življenja, bomo jed-
li, kar nam tekne.

Neki profesor je dejal, da mo-
ra človek, ki hoče postati suh,
cel dan jesti. Mož je menda bil
vsakdanji gost v kakem "Quick
Lunch" restavrantu, kjer človek
lahko je cel dan, pa še ne bo sit.

Mož je ustrelil ženo, ki je od
njega zahtevala ločitev. To je
najkrajše sodno postopanje za
ločitev zakona.

Nemčija je sprožila misel o
svetovnem občevalnem jeziku v
mednarodnem in trgovskem pro-
metu. Ideja ni slaba, ali izved-
ljiva je ravno tako malo, kakor
ideja o svetovnem miru.

Socialistični poslance Berger
je dejal v poslanski zbornici, da
je ustava Združenih držav za-
starela, da se je preživela in da
je velika ovira za razvoj republi-
ke. To sicer ni nič novega, ali
Bergerjeva zasluga je, da je to

povedal javno v zakonodajni
korporaciji.

Žene so praktične, to nam do-
kazuje žena v Indianapolis, ki
stanuje v prvem nadstropju s
svojim sedanjim možem, v dru-
gem pa z možem, od katerega se
je ločila.

Nove volitve v Avstriji.

V ospredju javnega interesa
stojajo zdaj v Avstriji nove držav-
norske volitve, ki so razpi-
sane na dan 13. junija. Prvi držav-
ni zbor, ki je bil izvoljen na
podlagi splošne volilne pravice,
je doživel sramoten poraz. Z u-
pom in strahom so si želeli v Av-
striji novega državnega zbora.
Nekateri so mislili, da bo napra-
vil konec narodnostnemu prepri-
ju, drugi so zopet se nadejali, da
bodo Nemci izgubili svoj vpliv
na zakonodajo. Nicesar se ni iz-
polnilo, vse je ostalo, kakor je
bilo, samo nasprotstva so se men-
da še poostila.

Neposredna posledica poraza
prvega avstrijskega parlamenta
na podlagi splošne volilne pravi-
ce je bila upeljava vladanja na
podlagi paragrafa štirinajstega.
Dolgo časa že ta paragraf ni bil
v rabi, zdaj pa je moral priti zo-
pet v veljavo, ako se je vlada
hotela izogniti nezakonitemu
stanju, ki je bilo nastopilo s pr-
vim aprilom. Ministerski pred-
sednik baron Bienerth, ki je iz-
javil, da ne bo trpel takega sta-
nja, se je moral poslužiti para-
grafa štirinajstega, ako je hotel
še nadalje vladati.

O izidu novih volitev govorijo
je brezponembno. Blok mešan-
skih strank proti socialni demo-
kraciji se ni ustanovil. Vendar
pa je pričakovati, da se bodo
pred volitvami še med različni
strankami in stranci sklenili
kompromisi, ki bodo izpremenili
lice parlamenta. V vseh velikih
strankah so nasprotja. Krščanski
socialci niso nič kaj veseli razpi-
sa novih volitev, ker se boje, da
bodo v volilnem boju prišli na
dan notranji spori. Tudi nedo-
staje krščanskim socialcem prave-
ga voditelja.

Poljaki tudi niso zadovoljni,
ker v njih vrstah vlada nered.
Čehi in Jugoslavlani gledajo mir-
no v prihodnost, ker so si svesti,
da si bodo obdržali vse doseda-
nje mandate. Mladocihi bodo
morda morali odstopiti par man-
datov radikalcem, ki pa bodo v
parlamentu tirali isto radikalno
politiko, kakor so jo dozdaj Mla-
docihi.

Toliko se lahko za dandanes
reče, da vlada ne bo z razpustom
državnega zbora in z novimi vo-
litvami nicesar pridobila. Brez
dvoma bodo še radikalnejši ele-
menti prišli v državni zbor in si-
tuacija v parlamentu se ne bo iz-
premenila.

Dopisi.

Pleasant Valley, Pa.

Cenj. g. urednik:—
Prosim, priobčite med dopisi
slededje zahvalo: Tukajšnje dru-
štvo sv. Barbare postaja štev. 56
se iskreno zahvaljuje vsem daro-
valcem, ki so se spomnili nas
Strajkarjev v Westmoreland o-
krajju. Prejeli smo slededje zne-
ske: Od postaje štev. 3 v Moon
Run, Pa., \$5.00 po tajniku Jak-
obu Ambrožiču, od postaje štev. 5
v Alix, Ark., \$5.00 po tajniku
Ivan Jantarju, od postaje št. 69
v Madrid, Iowa, \$5.25 po tajniku
Fran Drobničju, od postaje štev.
26 v Collinwood, Ohio, \$2.20 po
tajniku Josip Modicu, od posta-
je štev. 50 v Burdine, Pa., \$3.00
po tajniku Fran Petroviču, od
postaje št. 1 v Forest City, Pa.,
\$4.30 po tajniku Ivan Osolinu.
Prisrčna hvala vsem darovalcem.

Mihail Jerala,
tajnik post. št. 56 dr. sv. Barbare.

Springfield, Ill.

Cenjeni g. urednik:—
Prosim, odmerite mi nekoliko
prostora v cenjenem in priljub-
ljenem listu Glas Naroda, ki se
mi je tako priljubil, da ne morem
biti brez njega, da nekoliko opi-
šem tukajšnje razmere.

Z delom gre slabo, in skoraj bi
rekel, da nas je polovica brez de-
la, ali pa prav malo delamo. —
V družbenem oziru smo na trd-
nem. Imamo jih toliko, da je da-
na vsakemu prilika, se zavarova-
ti za slučaj obolenja ali nesreče.
— Da ustanovimo tu slovensko
faro in da blagoslovimo v krat-
kem novo cerkev, ste že poročali
med slov. vestni.

H koncu pozdravljam vse Slo-
vence po širni Ameriki. Tebi vrli
list Glas Naroda pa želim obilo
uspehov.
Fran Kužnik.

Winter Quarters, Utah.

Cenj. g. urednik:—
Rojake širom Amerike moram
opozoriti, naj nikar ne hodijo
sem za delom, ker se zelo težko
dobi. Dne 15. t. m. so bili od-
slovljeni vsi delavci, ki so delali
v Seofield, t. j. Jupirovu. Kako
dolgo bode ta rov zaprt, ni niko-
mur znano.

Naznaniti moram tudi neko ve-
selo novico, namreč, da so tri
winterquarterska društva skupaj
kupila lepo zastavo. Društva, ka-
terih skupina last je nova zasta-
va, so: društvo Nada štev. 32 S.
N. P. J., društvo sv. Barbare po-
staja štev. 42, spadajoče v Forest
City, Pa., in društvo štev. 6 S. S.
P. Zveze. Dokaz, da vlada med
tukajšnjimi rojaki najlepša slo-
ga, je, da smo se zbrali pod enim
praporom, ki nas bode vodil k še
večji bratrski slogi. Vsem dru-
štvom, rojakom in rojakinjam
naznanjam, da se bo naša skup-
na zastava razvila dne 1. maja v
Seofield dvorani ob 10. uri dopol-
ne. Zbirališče je ob 8. uri pri
rojaku Mejašu, odkoder odkora-
kamo v dvorano. Naročili smo si
tudi finško godbo, ki šteje okoli
18 mož, da nam bode igrala. Po
slavnosti razviti zastave se vrne-
mo v dvorano rojaka A. Mejaša,
kjer se bode vršila veselica. Vabljeno
so vsi rojaki od tu in o-
kolice, da se te slavnosti udeleže
v kar najobilnejšem številu, da
pokažemo tudi drugorodcem,
kakšna lepa sloga vlada med na-
mi. V slogi je moč! Zastavi ku-
boda kumovala rojaka Fran Ura-
bič in A. Mejaš s svojima sopro-
gama. — Na veselo svidenje dne
1. maja!
Valentin Orač.

Ekalaka, Mont.

Cenjeni g. urednik:—
Prosim, dovolite mi nekoliko
prostora v Glasu Naroda, da od-
govorim na razna vprašanja na-
ših rojakov, tičoč se homestea-
dov. Homestead se tukaj še do-
bijo, toda kar je boljše sveta,
je od mesta precej oddaljen. Sla-
bega je blizu mest dovolj, a ni
nič vreden. Kdor hoče, dobi 160
akrov zemlje, ki postane po 14
mesečih njegova last, če vzame
pa 320 akrov, je njegova šele čez
pet let. Vsakdo, ki si hoče pridobi-
ti homestead, mora imeti vsaj
prvi državljanski papir, ter mo-
ra biti star 21 let. Kdor hoče
imeti farmo, naj se sedaj potru-
di in do 30. aprila sem vsakemu
na razpolago, da mu razkažem
lep svet. Slovencev je tu že ne-
kaj in sveta, nahajajočega se bli-
zu mesta, je še na prodaj. Cena
je različna. — Onim, ki so mi pi-
sali radi dela, žal ne morem nič
ugodnega poročati, kajti tu je že
sedaj mnogo brezposelnih, ki so
kar naenkrat prišli sem. Home-
steads so oddaljeni od prvega
mesta 30 milj, od mesta Ekalaka
pa 8. Ker so 3 townshipi še praz-
ni, bi se lahko ustanovila velika
slovenska naselbina. Kar nas je
sedaj naseljenih, se pečamo naj-
več s poljedelstvom, živino in
ovčejorejo. Obratujemo vse s
stroji.

Končno pozdravljam vse Slo-
vence in Slovence širom Ameri-
ke, Tebi Glas Naroda pa želim ob-
ilo naročnikov in predplačni-
kov.
Andrej Šuster,
Mill Iron Ranch, Ekalaka, Mont.

Kje je ALOJZIJ FORTUNA?
Doma je iz Zagorice, pošta St.
Vid pri Zatični na Dolenjskem.
Pred 12. leti je došel v Ame-
riko in se nastanil v Clevelan-
du, O., odkoder se je ne-
znano kam preselil. Za njegov
naslov bi rad zvedel njegov
brat, ker mu imam več važne-
ga za poročati. — Ignatius
Fortuna, 2507 Canal Road, S.
E., Cleveland, Ohio.
(22-25-4)

NAZNANILO.

Sorodnikom, znanec in pri-
ateljcem naznanjam tužni srce,
da je po daljni mučni bo-
lezni mirno v Gospodu zaspala
moja blaga mati

MARIJA FORTUNA

in sicer v Zagorici pri Zatični na
Dolenjskem. Blagi ranjki naj
Bog dodeli večni pokoj.
Bodi ji zemljica lahka!
Cleveland, Ohio.

Zalujoči sin:

Ignacij Fortuna,
2507 Canal Road, S. E.

Na Rič votu 4. 22. 1911.

Mister Editor:—

"Bodimo korajžni,
vesel'ga sreča,
smo s fletnega kraja —
tam v Ričvud doma!"

tako sem jo pretečeno nedeljo pri
Krugelca birtu na Forest aven-
ue zingal in žagal. Sedel sem pri
mizi poleg gospodične Galonee
pl. Čvček, v katero sem se bil
provizorično in do želodeca zalju-
bil.

Objemal sem jo in poljuboval,
dokler je imela kaj rudečice in te-
koče ljubezni v sebi, potem sem
jo pa tebi nič meni nič v salonu
pustil. Domov sem pa pričrpal
hudega moralnega mačka man-
dele, ki je pa sovražnik miši in
pravi prijatelj slankov, kislh
kumare in dil piklono.

Ker pravi že stara regelea:
"Kes za grehom mora biti. — in
za špasom zajfa priti", sem se
isti večer za štrajfeno v drvar-
nico zaklenil. Pričezem Vam nek
krepitlje na suspenderje, pa sem
se začel z njim po trebulu gaj-
zlati, češ, boš dal že enkrat ti lu-
diman mir Mike Cegaretu, ker si
ga zopet seboj v salon spravil, da
sta šla zadnja njegova dva čuka
perlafur vsled gospodične pl. Ga-
lonee tam pri Krugelca birtu.

Šur, da se je moja čelada kisló
držala — vsled gajzlenge, saj sta
si s trebulom vendar v žl.?! —
Pa sem se Vam z vso močjo pet-
krat z njo v remelne zaletel —
in kmalu se ji je pred očmi pa-
met posvetila. — Tako se mora
človek pametovati, kadar mu gre
čelada ali želodec na štrajk. Ne-
ver egen!

Mister Editor! Ali jo boste tu-
di V 11. meseca zalujala v olt kontri
udarili z drugimi našimi lunema-
ni? — Jaz bi šel iz sreča rad z nji-
mi, samo ameriški cesar mi
ne pusti, ker nimam nič njegovih
podob na banki shranjenih in
mi vlada kriza po paketih. Mo-
goče bo pa le slo? Sedaj bom za-
čel zopet svoj biznis, ker že ba-
rantam za neko cizo, da bom spo-
mladi ajs krim prodajal, če le
dobim laj sans na Siti hol.

Vel, naš meyor me že itak po-
zna in polis komišer tudi, ker
sem jima bil lani enkrat čevlje
poklinal, da so se svetili kakor
ajne.

Za ta izlet Vam je neki Mike
Gre-Gore iz Žule jeta imenitno
idejo pogruntal. Rad bi vedel in
znan, če bo to morda romanje v
olt kontri? Povem mu pa, da bo
to vse skupaj: izlet, romanje,
eks kočien, piknek, ausflug, van-
dranje itd. itd., kakor se vzame.

Glede gospodov še ne vemo, če
pojde z nami tudi kak Škof, Pa-
pež, Kralj, Baron, Knez ali Ce-
sar po imenu? Mogoče se še mel-
dajo in če se furajo z nami, bo
tudi ol rajt.

Kogar bode veselilo, gre lahko
minogrede v Rim na božjo pot
ali uro gledat. Zastave bomo vze-
li seboj vseh narodnosti, celo ke-
nezarske in zamorske. — Z nami
lahko potuje vsakdo, bodisi že
liberal ali klerikal. Šocel dejmo
krast, repa v ob likane itd. Mu-
zika bode raznovrstna: na pleh,
na štrah, fermonka, lajerkosten,
dudlžok, boben, pompardon, vor-
gelee, kempel, klare net, drumla
itd. Vsi bo piskalo in plazol.

Sli bomo ne samo v "Glavna-
to", ampak tudi v "Lucko" ma-
lo pogledat, kako ondi naše ak-
cije stojte?

V broke linskem nevi jard de-
lajo noč in dan posebno barko za
nas, ki bo imela 4 panearje in 8
raufenkov, kakor dret naut, sa-
mo zato, da se ne bo oni ta per-
frigan in kunštni gospod iz Žele
jeta na morju potopil. Škoda
zanj in za celo državo Jele nojs!

Agentje bodo potnike povsodi
čakali in jim delili cekine ali
bankovce.

Košta bo fojst kles in ekstra-
fajn. Morda bodo nam še celo
pečeni golobčki v usta leteli z
bendivij solato? Mejbi?
Njega izvolili bomo precej za
general maršala. — Določiti pa
mora še preje, kakšne uniforme

morajo potniki imeti? — magari
minestrontarske!

Ko pridemo v Iblano, bode ge-
neral maršal na martogasti oslieci
v mesto jahal, obrnjen bo nazaj
tako, da bode osliec za rep dr-
žal, da ne pade.

V Figabirtovi štali držal bo on
slavnosten špič četveronožnim su
bratom v pozdrav. Slavnostnemu
sprevodu pridružil se bode tudi
Bokatu Pepe s Kudeluga, doftar
Žindra in novoizvoljeni občinski
svet z lere kalnim purger maj-
strom na čelu, uročili mu bojo
ledrasto častno medaljo i-a-skega
reda. — Zatem sledi slavnostni
banket v palači June Ona s čuko-
vimi golezem in orlovim ajmoh-
tom.

Pridite torej g. Mike G. zanes-
ljivo! Če že nočete potovati s
parnikom, pa si naročite Zepeli-
nov leftbalon, ker brez Vas sploh
ne moremo odriniti.

Res ta ekskojžen bode imeni-
na! Med potjo izdajal bo Mike
Cegare dnevnik "Morska Zve-
zda" v 3 slovenskih dialektih.
Zadnji dan pa priredimo skupen
koncert in opereto: "Povodni
mož in morska deklica", ter jo
bomo h koncu sledeče zazingali:

Barčica po morju plava,
In ribice se priklanjajo:
Oh le naprej, oh le naprej,
Dokler je še "domfa" kej!

Ko pa pridemo do Trsta,
Financar nas pozdravi bo:
Oh le naprej, oh le naprej,
Dokler je še "kufrov" kej!

In potem v iblansko mesto
Se s špecel trenom peljemo:
Oh le naprej, oh le naprej,
Dokler je še "kvodrov" kej!

Torej na veselo svidenje mese-
ca zalujala na parniku Mar ta Ba-
še Tona!

Jurs truli
Mike Cegare.

P. S.
Prihodnji sledi zopet ena
komplecirana uganka od far-
marja, kako je koruzo prodajal.

**24 milijonov na mor-
skem dnu.**

Pred 112. leti, dne 9. oktobra
1799, je angleška fregata "Lu-
tine", ki je bila oborožena z 32
topovi, odpula iz Yarmouth
Roads v Hamburg, da transpor-
tira zlato in srebro v palicah in
kovan denar v vrednosti 24 mil-
ijonov 140 tisoč kron. Z vso to
ogromno svoto se je ladija potopi-
la v noči od 9. na 10. oktobra
med Vihlandom in Terscherling-
gom, ob vzhodu v Zudersko jeze-
ro. Od onega časa so napravili
mnogo poskusov, da bi dvignili
ladijo, zlasti leta 1800, ko so res
dvignili 1,770,000 kron. Skupno
so dosedaj našli nekaj nad 2 mi-
lijona kron, tako, da je od sku-
pnega bogastva "Lutine" še na
morskem dnu nad 22 milijonov
kron.

Sedaj je angleška družba Na-
tional Salvage Association skle-
nila napraviti s spopolnjenimi
najmodernejšimi rešitvenimi na-
pravami nov poskus, da dvigne
omenjeni zaklad. Na lice mesta
je družba odposlala svoj rešitve-
ni parnik "Lyons", ki je v stanu
dvigniti na uro nad 2000 tonelov
peska, ter odstraniti pesek, ki se
je tekotem stedenja polegla na
"Lutine". Dne 19. novembra 1910 je
"Lyons" z vsemi pripravami do-
šel v Terscherling. Dolgo časa
je bilo pa vreme tako slabo, da
niso mogli uporabljati sesalk. Še-
le dne 31. januarja, ko se je ve-
ter preokrenil, je ladija dosegla
mesto, kjer so menili, da je "Lu-
tine", in so takoj pričeli pumpa-
ti. Čeprav so zamogli to delati
le 12½ ur, so vendar v tem krat-
nem času dvignili dve mali to-
povski krogli, nekoliko tramov in
dve železni zagodži, tako, da so
bili gotovi, da se nahajajo blizu
razbite ladje. Na drugem posku-
su pumpanja, dne 13. februarja,
so s pomočjo velike sesalke od-
krili ladjo samo, ki je ležala 30
čevljev pod peskom morskega
dna. Takoj so spustili na dno si-
dro in odkrili so razne stvari, ki
so jasno kazale, da so našli na
"Lutine". Našli so človeška re-
bra, tram "Lutine", več manjših
komadov lesa in nekoliko žeb-
ljeve.

Sedaj je le še vprašanje časa
in vremena, da bodo zamogli
spraviti na dan zaklad, ki je toli-
ko časa ležal pod vodo. Kapitan
Gardiner, ki vodi vsa dela, je na
vprašanje, kako stoji stvar, za-
govoril, da dvignejo, če ne vso
svoto, pa gotovo tretjino, to je
kakih 6 do 7 milijonov kron, čim
bo ugodno vreme.

Slovensko katoliško

podp. društvo

svete Barbare

Za Združene države Severne Amerike.

Sedež: Forest City, Pa.

Inkorporirano dne 31. januarja 1902 v državi Pennsylvaniji.

ODBORNIKI:

Predsednik: MARTIN GERČMAN, Box 683, Forest City, Pa.
Podpredsednik: JOSEF PETERNEL, Box 95, Willock, Pa.
I. tajnik: IVAN TELBAN, Box 707, Forest City, Pa.
II. tajnik: STEFAN ZABRIG, Box 508, Conemaugh, Pa.
Blagajnik: MARTIN MUHIC, Box 537, Forest City, Pa.

WADZORNIKI:

Predsednik nadz. odbora: KAROL ZALAR, Box 547, Forest City, Pa.
I. nadzornik: IGNAC PODVASNIK, 4734 Hatfield St. Pittsburg, Pa.
II. nadzornik: FRANK SUNK, 50 Mill St., Luzerne, Pa.
III. nadzornik: ALOJZ TAVČAR, 299 Cor. N. — 3rd St., Rock
Springs, Wyo.

POROSTNI IN PRIZIVNI ODBOR:

Preds. porot. odbora: PAUL OBREGAR, R.R.No. 1, Weir City, Kans.
I. porotnik: MARTIN OBERŽAN, Box 51 Mineral, Kans.
II. porotnik: ANDREJ SLAK, 7713 Issler St., Cleveland, Ohio

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. J. M. SELISKAR, 6127 St. Clair Avenue, Cleveland, Ohio.

Dopisi naj se pošiljajo I. tajniku IVAN TELBAN, P. O. Box 707
Forest City, Pa.

Družbeno glasilo je "GLAS NARODA"

MISS GRACE BRYAN,
ki se je zaročila z R. L. Hargra-
ves v Londonu.

**Drobne novice iz raznih
krajev**

Načelnik gasilcev Croker je pro-
stovoljno odstopil.

Načelnik gasilcev Croker je iz-
javil, da je prostovoljno odstopil
in da ga ni nihče v to prisilil. Ta-
kovo po požarni katastrofi v Ne-
warku se je bil odločil za to, da
stopi v pokoj in pri tem sklepu je
ostal tudi potem, ko mu je župan
Gaynor obljubil zvišati plačo na
\$12,000. Croker bo dobival zdaj
\$6000 pokojnine na leto.

Sodišče je zaprlo tovarno.

Sodnik Blacknar pri Supreme
Courtu v Brooklynu je na zahte-
vanje superintendenta stavbnega
urada izdal odredbo, da morajo
Max Schindelman in njegovi na-
jemniki takoj zapustiti poslopje
štev. 131 Boerum St. v Brooklynu
v katerem se nahajajo razne de-
lavnice. Max Schindelman, ki je
lastnik poslopja, se je branil na-
pravi pri poslopiju varnostne
naprave,

Imenik uradnikov kraljevih društev Jugoslovanske Ka- tolške Jednote in Zjed. državah ameriških.

—O—

Društvo sv. Cirila in Metoda št. 1 v Elv. Minnesota.

Predsednik Joseph Spreitzer; tajnik Joseph J. Peshel; blagajnik Max Levstik; zastopnik John Matković, vsi v Elv. Minn.

Društvo zbora vsako prvo nedeljo po dvajsetem v cerkveni dvorani.

Društvo Srca Jezusa. št. 2 v Elv. Minn.

Predsednik John Hutar, Box 960; tajnik Anton Knapp, Box 450; blagajnik John Kosak, Box 355; zastopnik Anton Pogoril, Box 355.

Društvo zbora vsako prvo nedeljo po dvajsetem v Jos. Skala dvorani.

Društvo sv. Barbare št. 3 v La Salle, Ill.

Predsednik John Oberstar, 1115 E. 2nd St.; tajnik John Potocnik, Box 68; blagajnik John Vojtech, 1114 Main St.; zastopnik John Vojtech, 1025 Main St. Vsi v La Salle, Ill.

Društvo zbora vsako drugo nedeljo v mesecu v cerkveni dvorani.

Društvo sv. Barbare št. 4 v Federal, Pa.

Predsednik Ivan Virant, Morgan, Pa.; tajnik Lucas Dervosch, Morgan, Pa.; zastopnik Ivan Kerzinski, Burdine, Pa.

Društvo zbora vsako drugo nedeljo v mesecu v prostorih brata Kerzinskega.

Društvo sv. Barbare št. 5 v Soudan, Minnesota.

Predsednik Geo. Nemanich, Box 741; tajnik John Dragovan, Box 663; blagajnik Jos. Zlatarski, Box 772 vsi v Soudan, Minn.; zastopnik John Majerle, Box 1527, Tower, Minn.

Društvo zbora vsako tretjo nedeljo v mesecu v cerkveni kapelici v Tower, Minnesota.

Društvo Marije Pomagaj št. 6 v Lorain, Ohio.

Predsednik Ljudoviti Petkovsek, 1605 E. 29th St.; tajnik Anton Stefanec, 1673 E. 28th St.; blagajnik Josef Miramor, 1783 E. 28th St.; zastopnik John Kotnik, 1708 E. 28th St. Vsi v Lorain, Ohio.

Društvo zbora vsako tretjo nedeljo v mesecu ob 8. uri dopoldne v Zahajevih prostorih na 1708 E. 28th St. Lorain, Ohio.

Društvo sv. Cirila in Metoda št. 9 v Calumet, Mich.

Predsednik Mihael Klobuchar, 115 7th St.; tajnik John D. Puhel, 2140 7th St.; blagajnik John Plautz, 211 7th St.; zastopnik John D. Puhel, 2140 7th St. Vsi v Calumet, Mich.

Društvo zbora vsako tretjo nedeljo v mesecu dopoldne v basementu Slovenske cerkve sv. Jožefa.

Društvo sv. Štefana št. 11 v Omaha, Neb.

Predsednik Frank Žitnik, 1180 So. 2nd St.; tajnik Mihael Mravencec, 1234 So. 15th St.; blagajnik Jos. Čepuran, 1423 So. 12th St.; zastopnik Mihael Mravencec, 1234 So. 15th St. Vsi v Omaha, Neb.

Društvo zbora vsaki drugi ponedeljek v mesecu ob 8. uri zvečer v Češki dvorani 14 Pine St.

Društvo sv. Jožefa št. 12 v Pittsburgu, Pa.

Predsednik Frank Kresne; tajnik Joseph Muska, 1129 Spring Garden Ave.; blagajnik Frank Strauss; zastopnik Ferdinand Valk, Vsi v Pittsburgu, Pa.

Društvo zbora vsako drugo nedeljo v mesecu ob 2. uri popoldne v dvorani Avstrijskih Nemcev, na ogli High in Humboldt Sts., Allegheny, Pa.

Društvo sv. Jožefa št. 13 v Bagoalev, Pa.

Predsednik Alojz Zibert, Box 25 Hostetter, Pa.; tajnik John Arh, Box 45, Baggaley, Pa.; zastopnik Anton Tomazin, Box 25 Hostetter, Pa.; zastopnik John Arh, Box 45, Baggaley, Pa.

Društvo zbora vsako tretjo nedeljo v mesecu v Slavinski šoli v Hostetter, Pa.

Društvo sv. Jožefa št. 14 v Crockett, Cal.

Predsednik Mihael Petek; tajnik Mihael Nemanich; blagajnik Stefan Jakše; zastopnik John Kodrich, vsi v Crockett, California.

Društvo zbora vsako tretjo nedeljo v mesecu.

Društvo sv. Petra in Pavla št. 15 v Pueblo, Colorado.

Predsednik Anton Strazisar, 1317 E. Abriendo Ave.; tajnik Frank Mehle, 1208 Bohmen Ave.; blagajnik Jos. Bezelj, 1240 Santa Fe Ave.; zastopnik Ivan Mierhar, 1210 Bohmen Ave., vsi v Pueblo, Col.

Društvo zbora dne 13. vsakega meseca.

Društvo sv. Cirila in Metoda št. 16 v Johnstonu, Pa.

Predsednik Matija Petjak, 819 Chestnut St.; tajnik Gregor Hrdak, 407 8th Ave., oba v Johnstonu, Pa. blagajnik Frank Pristavec, Box 668; zastopnik Josip Turčič, Box 153, oba v Conemaugh, Pennsylvania.

Društvo zbora vsako tretjo nedeljo v lastni dvorani 725 Bradley Alley, Johnstonu, Pa.

Društvo sv. Jožefa št. 17 v Aldridge, Montana.

Predsednik Frank Andolšek; tajnik Gregor Gaber; blagajnik Anton Petek, Box 67; zastopnik Martin Sheintz, Vsi v Aldridge, Mont.

Društvo zbora vsako drugo nedeljo v mesecu ob 8. uri dopoldne v dvorani Petek & Zober na Happy Alley.

Društvo sv. Alojzija št. 18 v Rock Springs Wyoming.

Predsednik Frank Erzen, 759 9th St.; tajnik John Putz, 407 7th St.; blagajnik Frank Krizinski, Box 121; zastopnik Valentin Stalik, 302 Pilot Butte Ave., vsi v Rock Springs, Wyoming.

Društvo zbora vsako tretjo nedeljo v mesecu v John Mrakovci dvorani ob 9.30 dopoldne.

Društvo sv. Alojzija št. 19 v Lorain, O.

Predsednik Alojz Virant, 1700 E. 28th St.; tajnik Frank Pavlich, 1740 E. 28th St.; blagajnik Nikola Jakovčič, 322 E. 32nd St.; zastopnik Frank Justič, ml., 1770 E. 28th St. Vsi v Lorain, Ohio.

Društvo zbora vsako tretjo nedeljo v mesecu v Alojz Virantovi dvorani na 28. ulici v Lorain, Ohio.

Društvo sv. Jožefa št. 20 v Gilbert, Minn.

Predsednik Josef Splenagel, Box 246; tajnik Anton Lapp, Box 307; blagajnik Josef Nosen, Box 318; zastopnik Josef Lapp, Box 307, vsi v Gilbert, Minn.

Društvo zbora vsako tretjo nedeljo v mesecu ob 1. uri popoldne.

Društvo sv. Jožefa št. 21 v Denver, Colo.

Predsednik Stefan Pretnik, 4456 Pennsylvania Ave.; tajnik Frank Skrabec, 5124 Washington St.; blagajnik John Cesar, 5115 No. Emerson St.; zastopnik Matveje Ambrosič, 1931 Pearl St. Vsi v Denver, Colorado.

Društvo zbora dne 16. vsakega meseca v Matt. Sadarjevli dvorani.

Društvo sv. Jurija št. 22 v So. Chicago, Illinois.

Predsednik Frank Medoch, 9485 Ewing Ave.; tajnik Anthony Motz, 9485 Ewing Ave.; blagajnik Nikola Jakovčič, 9421 Ave. M; zastopnik Jos. Ančič, 8911 Greenbary Ave. Vsi v So. Chicago, Ill.

Društvo zbora vsako drugo nedeljo v mesecu v Frank Medoshevi dvorani, 9485 Ewing Ave.

Društvo sv. Jožefa št. 23 v San Francisco, California.

Predsednik John Erlich, 2220 18th St.; tajnik John Starha, 2000 19th St.; blagajnik Jakob Vidmar, 719 San Bruno Ave.; zastopnik Martin Golobčič, 709 Vermont St., vsi v San Francisco, Cal.

Društvo zbora vsako tretjo sredo v mesecu v Golobčičevi dvorani na Vermont St.

Društvo sv. Ime Jezus št. 25 v Eveleth, Minnesota.

Predsednik František Blatnik, Box 605; tajnik Ivan Škrabec, Box 750; blagajnik Alojz Kotnik, Box 558; zastopnik Anton Fritc, Box 728, vsi v Eveleth, Minn.

Društvo zbora vsako četrto nedeljo v mesecu v Max Stipetičovi dvorani.

Društvo sv. Štefana št. 26 v Pittsburgu, Penna.

Predsednik Josef Pavlaković, 54 Winch St. Sharpburg, Pa.; tajnik Josip Pogacar, 5367 Butler St.; blagajnik Martin Andrija, 5641 Broadway Alley; zastopnik Josip Pogacar, 5367 Butler St. Vsi ostali v Pittsburgu, Pa.

Društvo zbora vsako tretjo nedeljo v mesecu ob 2. uri popoldne v Slovenski cerkveni dvorani.

Društvo sv. Mihaela Arhangela št. 27 v Diamondville, Wyo.

Predsednik Gregor Sabec, Box 43; tajnik Anton Sabec; blagajnik in zastopnik Z. A. Arko, Box 172, vsi v Diamondville, Wyo.

Društvo zbora vsako tretjo nedeljo v mesecu v dvorani gospe Line Šanček ob 2. uri popoldne.

Društvo Marije Danica št. 28 v Sublet, Wyoming.

Predsednik Frank Hlačan; tajnik Mat. Golob, Box 8; blagajnik John Kosačik; zastopnik Joe Felician. Vsi v Sublet, Wyoming.

Društvo zbora vsako tretjo nedeljo v mesecu ob 9. uri dopoldne v mestni dvorani.

Društvo sv. Jožefa št. 29 v Imperial, Pa.

Predsednik Frank Rebernik, Box 28; tajnik John Virant, Box 312; blagajnik John Miklavčič, Box 87; zastopnik Alojz Tolaj, Box 242, Vsi v Imperial, Pa.

Društvo zbora vsako tretjo nedeljo v mesecu v društveni cerkveni dvorani na 515 Ohio Ave.

Društvo sv. Petra št. 50 v Brooklyn, New York.

Predsednik Gabriel Tassotti, 217-219 Mauger St.; tajnik F. Tassotti, 153 Graham Ave., oba v Brooklyn, N. Y.; blagajnik Luka Pavli, 414 E. 9th St. New York, N. Y.; zastopnik F. G. Tassotti, 188 Graham Ave., Brooklyn, N. Y.

Društvo zbora vsako tretjo soboto ob 8. uri zvečer v Max Brzezinski Saenger Hall, 157 Johnson Ave. Brooklyn, N. Y.

Društvo sv. Petra in Pavla št. 51 v Murray, Utah.

Predsednik Marko Petek, R. F. D. Box 44; tajnik Jos. Kastelle, Box 545; blagajnik in zastopnik Matija Šoban, Box 123, Vsi v Murray, Utah.

Društvo zbora vsakega 12. v mesecu v Opera house.

Društvo sv. Jožefa št. 52 v Mineral, Kansas.

Predsednik Jakob Miklar, Box 320; tajnik Frank Augustin, Box 369; blagajnik Predi Benda, Box 328; zastopnik James Gustafson, Box 59, Vsi v West Mineral, Kans.

Društvo zbora vsako tretjo nedeljo v mesecu v Frank Spalzerovi dvorani, v East Mineral, Kans.

Društvo sv. Jožefa št. 53 v Little Falls, New York.

Predsednik Frank Per, 9 Danube St.; tajnik Jožef Medlar, 551 Emil St.; blagajnik Alojz Šapacapan, 1 Danube St.; zastopnik Frank Rožane, 553 Emil St. Vsi v Little Falls, N. Y.

Društvo zbora vsako drugo nedeljo v mesecu.

Društvo sv. Franciška št. 54 v Hibbing, Minnesota.

Predsednik John Podraž; tajnik Peter Sterk; blagajnik in zastopnik John Povše, Vsi v Hibbing, Minn.

Društvo zbora vsako drugo nedeljo v mesecu ob 10. uri dopoldne v John Poxetovi dvorani.

Društvo sv. Roka št. 55 v Uniontown, Pa.

Predsednik Filip Krumar, Phillips Farmer Store Co., Uniontown, Pa.; tajnik Ivan Blažine, Box 58, New Comer, Pa.; blagajnik Urban Rupar, Box 128, Lemont Furnace, Pa.; zastopnik Ivan Blažine, Box 58 New Comer, Pa.

Društvo zbora vsako četrto nedeljo v mesecu v Josip Katchurjevi dvorani na Green St. v Uniontown, Pa.

Društvo sv. Alojzija št. 57 v Export, Pa.

Predsednik Anton Hribar, Box 18; tajnik Martin Marinč, Box 255; blagajnik Jos. Nagode, Box 192; zastopnik Josip Pavličič, Box 142, Vsi v Export, Pa.

Društvo zbora vsako drugo nedeljo v mesecu ob 2. uri popoldne.

Društvo sv. Štefana št. 58 v Bear Creek, Montana.

Predsednik Ivan Kustelice, Box 161, Bear Creek, tajnik Ivan Puceli, Washoe, Mont.; blagajnik Ivan Česarkov, Box 67; zastopnik Alojz Sasich Box 6, oba v Bear Creek, Mont.

Društvo zbora vsako tretjo nedeljo v mesecu v Ivan Česarkovi dvorani.

Društvo sv. Barbare št. 60 v Chisholm, Minnesota.

Predsednik Anton Bambič, Box 243; tajnik Vincenc Kinkela, Box 949; blagajnik Anton Podraž, Box 549; zastopnik John Levor, Box 923, Vsi v Chisholm, Minnesota.

Društvo zbora vsako prvo nedeljo po dvajsetem v mesecu v Lorenc Paskarnovi dvorani.

Društvo sv. Jurija št. 61 v Reading, Pa.

Predsednik Ivan Požek, 223 Jefferson St.; tajnik Vardjan, 452 Tulpenhocke St.; blagajnik Anton Krize, 231 Jefferson St.; zastopnik Jernej Jakovčič, 243 No. River St. Vsi v Reading, Pa.

Društvo zbora vsako drugo nedeljo v mesecu v Lewyjevli dvorani na 652 Pennsylvania St.

Društvo sv. Filcirjana št. 64 v South Range, Mich.

Predsednik Peter K. Klobuchar, Baltic, Mich.; tajnik Mike Muhvič, Box 292; blagajnik Josip Lasič; zastopnik Mike Muhvič, Box 293, Vsi v South Range, Mich.

Društvo zbora vsako tretjo nedeljo v mesecu ob 2. uri popoldne v Šimčević dvorani.

Društvo sv. Petra in Pavla št. 66 Joliet, Illinois.

Predsednik Frank Blatnik, 1202 Grant-let and Kelly Ave.; tajnik John Jernan, 1112 No. Chicago St.; blagajnik Mihael Vardjan, 902 Svob St.; zastopnik Anton Kosicek, 1151 N. Broadway, Vsi v Joliet, Ill.

Društvo zbora vsako tretjo nedeljo v mesecu v stari cerkvi sv. Jožefa v Jolietu, Illinois.

Društvo sv. Jožefa št. 67 v Yale Kans.

Predsednik Anton Uliga, c/o Jos. Alich, R. R. No. 8, Pittsburg, Kans.; tajnik Josip Miklave, Box 64, Yale, Kans.; blagajnik in zastopnik John Prisljan, Box 117, Yale, Kans.

Društvo zbora — — — — —

Društvo Jezus Prijatelj Maleh št. 68 v Monessen, Pa.

Predsednik Frank Grubac, Box 63; tajnik Mato Dud, Box 411; blagajnik Mato Miklan, Box 225; zastopnik Franjo Dušič, Box 411, Vsi v Monessen, Pa.

Društvo zbora vsako drugo nedeljo v mesecu ob 1. uri popoldne.

Društvo sv. Petra št. 69 v Thomas, West Virginia.

Predsednik Martin Lukar, Box 141; tajnik Ivan Lahajner, Box 215; blagajnik in zastopnik Alojz Lukar, Box 202, Vsi v Thomas, W. Va.

Društvo zbora vsako drugo nedeljo v mesecu ob 2. uri popoldne v Okarner Building Hall.

Društvo zbora dne 20. vsakega meseca v J. Lozarjevi dvorani.

Društvo sv. Martina št. 44 v Barberton, Ohio.

Predsednik Alojz Balant, 113 Sterling Ave.; tajnik Matije Krnar, Box 223; blagajnik John Balant, 311 So. 4th St.; zastopnik John Lintal, 207 Mohr St. Vsi v Barberton, Ohio.

Društvo zbora vsako drugo nedeljo v mesecu v Josip Beresovi dvorani na Newel St.

Društvo sv. Jožefa št. 45 v Indianapolis, Indiana.

Predsednik Anton Gerbnis, 903 Katchen St.; tajnik Mihael Pal II, 706 Warren Ave.; blagajnik Frank Jerček, 719 Katchen St.; zastopnik Frank Zupančič, 722 Holmes Ave. Vsi v Indianapolis, Ind.

Društvo zbora vsako drugo nedeljo v mesecu ob 1. uri popoldne v Jos. Gacnikovi dvorani na Katchen St.

Društvo sv. Barbare št. 47 v Aspen, Colo.

Predsednik Anton Kostelic, Box 731; tajnik Anton Skufca, Box 55; blagajnik Andrew E. Rigler, Box 582; zastopnik Louis Kasar, Box 55, Vsi v Aspen, Colo.

Društvo zbora vsaki tretji ponedeljek v mesecu v Elk dvorani, East Hayman Block.

Društvo Vitezov sv. Jurija št. 49 v Kansas City, Kans.

Predsednik John Jančkovič, 411 Ferry St.; tajnik Chas. Topikar, 431 Ferry St.; blagajnik Nikolaj Špehar, 505 Elizabeth Ave.; zastopnik Peter Milečević, 433 Ferry St. Vsi v Kansas City, Kans.

Društvo zbora vsako tretjo nedeljo v mesecu v društveni cerkveni dvorani na 515 Ohio Ave.

Društvo sv. Petra št. 50 v Brooklyn, New York.

Predsednik Gabriel Tassotti, 217-219 Mauger St.; tajnik F. Tassotti, 153 Graham Ave., oba v Brooklyn, N. Y.; blagajnik Luka Pavli, 414 E. 9th St. New York, N. Y.; zastopnik F. G. Tassotti, 188 Graham Ave., Brooklyn, N. Y.

Društvo zbora vsako tretjo soboto ob 8. uri zvečer v Max Brzezinski Saenger Hall, 157 Johnson Ave. Brooklyn, N. Y.

Društvo sv. Petra in Pavla št. 51 v Murray, Utah.

Predsednik Marko Petek, R. F. D. Box 44; tajnik Jos. Kastelle, Box 545; blagajnik in zastopnik Matija Šoban, Box 123, Vsi v Murray, Utah.

Društvo zbora vsakega 12. v mesecu v Opera house.

Društvo sv. Jožefa št. 52 v Mineral, Kansas.

Predsednik Jakob Miklar, Box 320; tajnik Frank Augustin, Box 369; blagajnik Predi Benda, Box 328; zastopnik James Gustafson, Box 59, Vsi v West Mineral, Kans.

Društvo zbora vsako tretjo nedeljo v mesecu v Frank Spalzerovi dvorani, v East Mineral, Kans.

Društvo sv. Jožefa št. 53 v Little Falls, New York.

Predsednik Frank Per, 9 Danube St.; tajnik Jožef Medlar, 551 Emil St.; blagajnik Alojz Šapacapan, 1 Danube St.; zastopnik Frank Rožane, 553 Emil St. Vsi v Little Falls, N. Y.

Društvo zbora vsako drugo nedeljo v mesecu.

Društvo sv. Franciška št. 54 v Hibbing, Minnesota.

Predsednik John Podraž; tajnik Peter Sterk; blagajnik in zastopnik John Povše, Vsi v Hibbing, Minn.

Društvo zbora vsako drugo nedeljo v mesecu ob 10. uri dopoldne v John Poxetovi dvorani.

Društvo sv. Roka št. 55 v Uniontown, Pa.

Predsednik Filip Krumar, Phillips Farmer Store Co., Uniontown, Pa.; tajnik Ivan Blažine, Box 58, New Comer, Pa.; blagajnik Urban Rupar, Box 128, Lemont Furnace, Pa.; zastopnik Ivan Blažine, Box 58 New Comer, Pa.

Društvo zbora vsako četrto nedeljo v mesecu v Josip Katchurjevi dvorani na Green St. v Uniontown, Pa.

Društvo sv. Alojzija št. 57 v Export, Pa.

Predsednik Anton Hribar, Box 18; tajnik Martin Marinč, Box 255; blagajnik Jos. Nagode, Box 192; zastopnik Josip Pavličič, Box 142, Vsi v Export, Pa.

Društvo zbora vsako drugo nedeljo v mesecu ob 2. uri popoldne.

Društvo sv. Štefana št. 58 v Bear Creek, Montana.

Predsednik Ivan Kustelice, Box 161, Bear Creek, tajnik Ivan Puceli, Washoe, Mont.; blagajnik Ivan Česarkov, Box 67; zastopnik Alojz Sasich Box 6, oba v Bear Creek, Mont.

Društvo zbora vsako tretjo nedeljo v mesecu v Ivan Česarkovi dvorani.

Društvo sv. Barbare št. 60 v Chisholm, Minnesota.

Predsednik Anton Bambič, Box 243; tajnik Vincenc Kinkela, Box 949; blagajnik Anton Podraž, Box 549; zastopnik John Levor, Box 923, Vsi v Chisholm, Minnesota.

Društvo zbora vsako prvo nedeljo po dvajsetem v mesecu v Lorenc Paskarnovi dvorani.

Društvo sv. Jurija št. 61 v Reading, Pa.

Predsednik Ivan Požek, 223 Jefferson St.; tajnik Vardjan, 452 Tulpenhocke St.; blagajnik Anton Krize, 231 Jefferson St.; zastopnik Jernej Jakovčič, 243 No. River St. Vsi v Reading, Pa.

Društvo zbora vsako drugo nedeljo v mesecu v Lewyjevli dvorani na 652 Pennsylvania St.

Društvo sv. Filcirjana št. 64 v South Range, Mich.

Predsednik Peter K. Klobuchar, Baltic, Mich.; tajnik Mike Muhvič, Box 292; blagajnik Josip Lasič; zastopnik Mike Muhvič, Box 293, Vsi v South Range, Mich.

Društvo zbora vsako tretjo nedeljo v mesecu ob 2. uri popoldne v Šimčević dvorani.

Ponižna želja.

Ona: "Kaj si želiš za god, Janez?"
On: "Draga Emilija, s fotografijo ključa vezanih vrat sem čisto zadovoljen!"

Ima prav.

Ona: "Kuharje mi skazi ves tek. Veliko bolj mi diši, kadar ne kuham sara!"
On: "Meni tudi!"

Skopuh.

Natkar: "Gotovo ste pozabili, mi dati napitnino, gospod?"
"Napitnino? Ne bo nič! Jaz sem temperenčnik!"

Njea prva misel.

Ona: "Beri vendar to krasno poves, lvo! Pisatelj je dobil zanjo gotovo toliko, da je mogel kupiti ženi lep klobuk!"

Videl se je.

"... Če ne bi vedel, gospica Milka, da ste že zaročeni, bi vas še danes poprosil za roko."
"Kakšno srečo imate, gospod pristav! Ravno danes se je zaveza razbila!"

Najpotrebnejše.

Sirio: "Toda Korilek, kako to, da mi hoče podariti za god dva zajca za seznavanje?"
Mali nečak: "No, strček, saj ima vendar dve nogi!"

Otročje predstavljanje.

Janežek: "Ore, kdo pa je bil gospod, katerega si ravno kar pozdravil?"
"To je bil gospod Silvenko."
"Kaj pa je?"
"Slaven pesnik!"
"Jaz sem pa mislil, da so pesniki iz — mavea!"

Potem pa že.

A: "Ali verjamete, da nima Mr. Vanderbilt niti centa v žepu?"
B: "Ne govorite takih neuposti, saj je vendar milijonar!"
A: "Ravno radi tega ne nosi bakrenega denarja seboj."

Provročitelj! bolezn.

"No, sosed, kako pa je z novim, mledim zdravnikom?"
"Ne govorite mi o njem! Sedaj imamo v vasi bolezn, o katerih ni prej noben človek nič vedel!"

ZA SMEH IN KRATEK ČAS.

Na zabavi.

Na neki zabavi sta se sestala dva gospoda, ter se predstavila, kakor zahteva običaj. Začela sta se razgovarjati.
— Vidite — je začel prvi — kako svestna je ta ona gospa. Pa vendar rada koketira!
— Ona je moja žena! — je odvrnil drugi.
— O, o, saj nisem mislil na ono, ampak ono, ki se ravno zdaj z njo razgovarja.
— Ona je moja sestra!

To je bila res sreča.

Jelika, učenka I. razreda, je priletela v šolo in vsa vesela pripovedovala gospodični učiteljici: "Gospodična! Včeraj ko sem bila jaz v šoli, je k nam prinesla stordica meni malega brata. — Pomislite, gospodična, pa jaz niti doma nisem bila in atek tudi ne: kaka sreča, da so bili vsaj mama doma!"

Pozna ga.

Prvi: "Žalosten sem, ker mislim, da nimam niti enega pravega prijatelja!"
Drugi: "Torej si gotovo koga prosi denarja na posodo!"

Neljubeznjiv mož.

Ona: "Vedno se jeziš, da izlazi toliko denarja. Koliko pa znižaš v klubu, ne poveš. Saj tam gotovo ne izruče za gumb?"
Ona: "To bi bilo tudi nemogoče."
Ona: "Zakaj?"
On: "V klubu smo le zakonski moje in večini manjkajo gumbi!"

Strup za take.

Nekega jutra po prečuti noči s prijatelji, sem prišel v lekarno, da dobim nekaj, kar bi me osvežilo in mi pomirilo živce. Lekarnar me vpraša, kaj želim.
Ker se nisem mogel odločiti, mu rečem:
"Ne vem. Kaj bi vi vzeli na mojem mestu?"
"Strup!" je odgovoril, ko me je nekaj časa opazoval.

Krava: "Prav lepo! Toda z a vlakom sem lažje gledala!"

Dobro se ga je odkrižal.

A: "Dragi prijatelj, prosim te, posodi mi deset dolarjev. Denarnico sem pozabil doma, in sedaj nimam niti centa v žepu."
B: "Denarja ti sedaj trenutno ne morem posoditi, vendar ti lahko pomagam, da ga takoj dobiš."
A: "Hvaležen ti bodem."
B: "Tukaj imaš pet centov. — Vsedi se v "električno" in pelji se po denarnico!"

Zadostuje.

Mlada in lepa dama se je priglasila bolnišničnemu nadzdravniku. Na vprašanje kaj zahteva, je odgovorila, da bi rada postala bolniška strežnica. Nadzdravnik jo je vprašal: "Ali imate že kaj izkušnje?" — "Seveda," je odgovorila deklica. "Dva moja brata bijeta žogo, tretji je hotel preleteti 500 milj v letalnem stroju, unati je sufragetka in oče se vozi v avtomobilu."

Med zakonskimi.

On (razjarjen): "Danes sem izvedel, da si ljubimkovala pred dvema leti s Petrom!"
Ona: "Ne spominim se sicer, toda vseeno ti rečem: takrat še nisva bila poročena, in sem lahko delala kar sem hotela!"

Previdna kuharica.

"Meni se zdi, Ana, da imate dva ljubince!"
"Prosim, gospa, pri današnji nestanovitnosti možkih mi pač ne kaže drugega!"

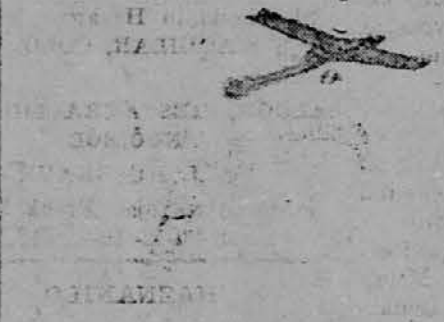
Napačno razumel.

Ko je ostavil vlak postajo, so obesili v jedilnem vozu list z napisom, da se ne prodajajo opojne pijače, dokler se nahaja vlak v državi North Dakota.
Vožnja skozi omenjeno državo je trajala že dalj časa, ko je prišla v jedilni voz delegatinja konvencije Woman's Christian Temperance Union, da kosi. Pogledala je skozi okno in vprašala, ko je videla drugo pokrajino:
"Ali smo še vedno v North Dakoti?"
"Ne, gospa," je odgovoril postrežnik z vabljenim smehljajem. "Kaj želite piti?"

Negalantno.

Gospodična (pri glasovirju): "Ali ni bil ta Konrad, katerega sem igrala, gniljiv?"
Gospod: "Res je — celo pes tuli na dvorišču."

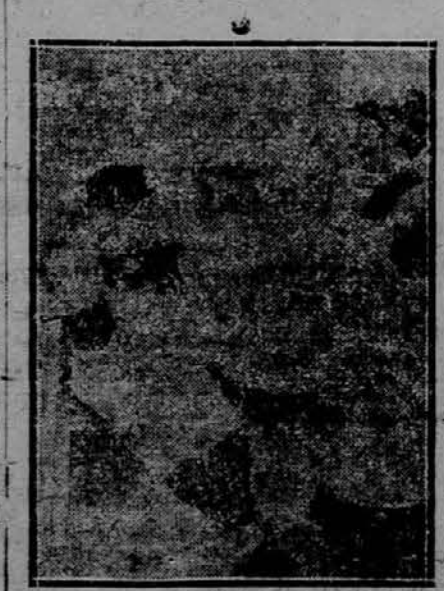
V dobi letalnih strojev.

Kosanje.

— "Kakor sem izvedel, se boče vaš ločeni mož spet poročiti."
— "Tako, potem uslišim še danes Mr. Johnsona, da prebitim svojega nekdanjega moža!"

Nehvaležnost.

Hišinja (zjutraj): "Janez, ali ne boste osnažili ptarjen čevljev?"
Hlapec: "Ne, saj itak danes odpotuje — in napitnino mi je dal že včeraj zvečer."

Dobra gospodinja.

Ženica pride obiskat svojo nevesto. V salonu dobi mamo in vpraša, kje je gospodična.
Gospa: "V kuhinji se uči kuhati pri kuharici, da bo kaj znala, ko se omoži."
Ženin gre v kuhinjo. Gospodična je imela pred seboj kuharsko knjigo ter je z milom umivala peresce za peresom salate. Začuden vpraša ženin: "Kaj pa delaš, ljubica moja?"
Nevesta: "No, učim se, da ti bom kot ženka lahko pripravila okusno kosilec. Glej, ljubček, danes se učim salato napraviti in tu v kuharski knjigi stoji, da se mora salata prej dobro umiti."

Kaj mu manjka.

Vladi je bil bolan in je dobil zdravila, ki so bila sladka in bi jih bil rad pil tudi njegov mali brat Mirko.
Mama: "Saj ti, Mirko, nisi bolan."
Mirko: "O ja!"
Mama: "No, kaj pa ti manjka?"
Mirko: "Zdravila!"

Se lahko zgodi.

Gospa: "Torej v znakoplovu ste napravili svoje poročno potovanje? Ali se vam ni pripetila nobena nesreča?"
"Ne, toda iz oblakov sem pa vseeno padel!"

V potu svojega obraza.

Katehet: "Ko je Bog Adama in Evo iz Paradiža nagnal, ju je preklel rekoč: In v potu svojega obraza bosta jedla svoj kruh. Kaj se to pravi?"
Učenec: "Morala sta tako dolgo kruh jesti, da sta se potila v obrazu."

Zakonska zastopnost.

Mož: "Midva s ženo se nikoli ne kregava, temveč med nama vlada prava zakonska zastopnost. Moja žena pravi, da sem jaz norec, in prav ima."

Premeten čifut.

Brown: "Kako se morete predrzniti, me tako grdo oslepariti? Veržica, katero sem kupil od vas, je postala vsa zelena, in vi ste rekli, da se zlato ne oddrgne, dokler bom živ!"
Izak: "Prijatelj, govoril sem resnico, ker takrat, ko ste kupili veržico, ste izgledali tako slabo, da vam nikdo ne bi mogel prisoditi teden dni življenja."

Nikdar zadovoljen.

Tat (ki je bil oproščen): "Preneumno! Od vseh sem se že poslovil!"

Spomini.

Pijan kapitan (na poti proti domu): "Izborno, danes čutim zopet ladjo pod seboj!"

Še dovolj mu boče gorko.

Gost: "Zakaj mi pa niste danes, zadnji dan, zakurili sobe? Saj je vendar strasno mrzlo!"
Hotelski nastavljenec: "Oprostite, da sem pozabil, toda gostilničar vam takoj prinese račun, ki vas gotovo pogreje!"

Nove metle ne pometajo vedno najboljše, ker še ne poznajo vseh kotov.

Vzdihljaj.

"Vaša žena je kakor Eva."
"Da, samo to je škoda, da rabi več obleke, kakor ista."

Slab zagovor.

Gospodar (jezno): "Tepec, kako morete politično čimol glavno knjigo!"
Uslužbenec: "Jako mi je žal, — to da to se mi je danes prvič primerilo!"

Nepremišljeno.

"Gospod Gorjan, meni se zdi, da imate vi istoliscnika!"
Gorjan (osorno): "No, kakšen osel pa je to, ki bi mi naj bil podobn?"

Preklic.

"Oprostite, da sem vam rekel včeraj nosorog! Bral sem namreč, da je vredna taka žival \$3000!"

Izdal ga je.

Gospa (pri povratku s potovanja): "Jeko, kaj je rekel gospod, ko je prišel zvečer domov?"
"Dobro jutro!"

Dobro sredstvo.

"To pot sem pa le pripravil zdravila do tega, da ni poslal moje žene v drugo letovišče!"
"No, kako pa?"
"Rekel sem mu enostavno, da mu ne morem plačati računa, ako ne ostane žena doma!"

Ima prav.

A: "Nazdar, prijatelj! Dolgo se že nisva videla, počakaj, da se kaj pogovoriva."
B: "Pusti me, za boga, na miru! Pogledaj, kupil sem ženski klobuk, pa moram sedaj takoj domov, da ne pride iz mode!"

Kako kličimo...

pred in —

— po poroki.

To je res.

Gospod: "Dečko, saj te ni moglo razumeti, ali vedno tako jeeljaš?"
Deček: "N-n-ne, go-žo-spod! Sa-sa-mo tttakrat, kka-dar ggo-vorim!"

Pozna ga.

Gospod (k slugi): "Če je šel gospod na izprehod, se pač še ne vrne takoj!"
Sluga: "O, danes pride prej, ker ima gospo seboj!"

Napitnina.

Neki gospod in gospa sta obedovala v imenitnem hotelu. Ko odhajata, pomaga natakar uslužni oblač gospodu zimsko suknjo in gospod mu da en dolar upitnine.
Gospa vpraša potem moža: "Kako, da si dal natakarju toliko napitnine?"
Gospod: "Ej, tiho bodi, kaj ne vidiš, kako lepo suknjo mi je natakar oblekel; ta je mnogo boljše kakor moja stara ponošna."

Dobro ga je zavrnila.

"Gospica Magda, kako ste trdosrčna! Ali me ne morete niti malo ljubiti! Dan in noč sanjam samo o vas!"
"Tudi po dnevi? Torej nikdar nič ne delate, le tuha pa ne marate!"

Jugoslavanska Katol. Jednota.

Ustanovljena dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:

Predsednik: IVAN A. GERM, Box 57, Braddock, Pa.
Podpredsednik: IVAN PRIMOŽIČ, Eveleth, Minn., Box 641.
Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn., Box 424.
Pomoč. tajnik: MIHAEL MRAVINEC, Omaha, Nebr., 1234 So. 15. St.
Blagajnik: IVAN GOUZE, Ely, Minn., Box 105.
Zaupnik: FRANK MEDOSHI, So. Chicago, Ill., 9483 Ewing Ave.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN J. IVEC, Joliet, Ill., 900 No. Chicago St.

NADZORNIKI:

ALOIS KOSTELIC, Salida, Colo., Box 583.
MIHAEL KLOBUCHAR, Calumet, Mich., 115 7th St.
PETER ŠPEHAR, Kansas City, Kans., 422 No. 4th St.

POBOTNI GDBOR:

IVAN KERZISNIK, Burdine, Pa., Box 138.
FRANK GOUZE, Chisholm, Minn., Box 715.
MARTIN KOČEVAR, Pueblo, Colo., 1219 Eiler Ave.

Jednotino glasilo je: "GLAS NARODA", New York City, N. Y.

Vsi dopisi naj se pošiljajo na glavnega tajnika, in vse denarne priloge pa na glavnega blagajnika Jednote.

PREMEMBA ČLANOV IN ČLANIC.

Društva sv. Cirila in Metoda 9. 1 v Ely, Minn. dne 10. aprila 1911. — Pristopili: Marija Horvat, rojena 1887, cert. št. 14171, zavarovana za \$1000, razred 2.; Marija Marci, rojena 1888, cert. št. 14172, zavarovana za \$1000, razred 2.; Margareta Černice, rojena 1887, cert. št. 14173, zavarovana za \$500, razred 2. Društvo šteje 100 članic.

Društva sv. Jozefa št. 23 v San Francisco, Cal. dne 10. aprila 1911. — Umrli: Ana Vidmar, rojena 1862, cert. št. 14174, zavarovana za \$500, razred 6. pristopila 1. jan. 1906, umrla dne 27. marca 1911. — Društvo šteje 40 članic.

Društva ime Jezusa št. 22 v Eveleth, Minn. dne 10. aprila 1911. — Pristopili: Frana Kriševac, rojen 1886, cert. št. 14175, zavarovana za \$1000, razred 3. Društvo šteje 159 članov in 52 članic.

Društva sv. Jozefa št. 20 v Chisholm, Minn. dne 10. aprila 1911. — Pristopili: John Campa, rojen 1882, cert. št. 14176, zavarovana za \$1000, razred 1.; Peter Sajevec, rojen 1889, cert. št. 14177, zavarovana za \$1000, razred 2.; John Nosen, rojen 1886, cert. št. 14178, zavarovana za \$1000, razred 2.; Jos. Otton, rojen 1879, cert. št. 14179, zavarovana za \$500, razred 4. Društvo šteje 123 članov in 48 članic.

Društva sv. Alojzija št. 21 v Braddock, Pa. dne 18. aprila 1911. — Umrli: Jakob Bagot, rojen 1888, cert. št. 14180, zavarovana za \$1000, razred 1. pristopil 13. julija 1907, umrl dne 24. marca 1911. — Društvo šteje 178 članov.

Društva sv. Janeza Krstnika št. 37 v Cleveland, Ohio, dne 10. aprila 1911. — Pristopili: Anton Bajt, rojen 1884, cert. št. 14181, zavarovana za \$1000, razred 3. Društvo šteje 159 članov in 52 članic.

Društva sv. Alojzija št. 78 v Salida, Colo. dne 10. aprila 1911. — Pristopili: Stanislav Kukuljan, rojen 1882, cert. št. 14182, zavarovana za \$100, razred 3.; Nick Bajuk, rojen 1878, cert. št. 14183, zavarovana za \$1000, razred 4.; Frank Strah, rojen 1886, cert. št. 14184, zavarovana za \$1000, razred 4.; John Černić, rojen 1889, cert. št. 14185, zavarovana za \$1000, razred 6.; Josefina Imthar, rojena 1891, cert. št. 14186, zavarovana za \$1000, razred 1. — Premembni razredov: Ana Ferjančič, rojena 1891, cert. št. 12745, zavarovana za \$100, razred 1. iz \$500; Margareta Mauser, rojena 1878, cert. št. 7916, zavarovana za \$1000, razred 4. iz \$500. Društvo šteje 8 članov in 15 članic.

Cec. L. Brozich, glavni tajnik.

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

V Ameriko se je odpeljalo z južnega kolodvora v Ljubljani 7. aprila 22 Slovencev, 37 Macedoncev je šlo v Inomost, 12 Hrvatov pa v Heb. V Rudolfovo se je odpeljalo 15 Lahov, 450 pa na Dunaj. Budimpešto, Gradec in Zagreb. 32 Hrvatov je šlo v Monakovo.

V hlevu umrl. K. kolarju Janezu Ahlinu v Skofelji je prišel 70 let stari prosjak Matevž Kopač iz Črnege vrta pravi prosjak, da kar mu je ta tudi do glave. Drugo jutro ni mogel reče vstati, tožil je o notranjih bolečinah, tretji dan je pa izdihnil. Oslablost in mrzta sta bila vzrok njegove smrti.

Tatinski cigani. Na sedmih vozovih okrog se vozijo cigani so osumljeni, da so 31. m. m. posestniku Fran Pezdriju iz Plešivice ukradli iz zaklenjenega hleva 8 piščancev in posestniku Fran Pleškotu v isti viši 100 kg sena. Cigani, ki so prišli baje iz Galicije, so se odpeljali proti Borovnici.

Tatvina kolesa. V večji Čonško gostilne v Spodnji Siskli je neznan uzmovilec odpeljal uradniku Ivanu Pavšiču kolo zistem "Duerkopp Diana", vredno 160 K. Kakor se je poizvedelo, je prišel v vas Garčareve neznan človek, ki je govoril v hrvaškem narečju, ki Vincenciju Podlesniku in mu ponudil za slepo eno kolo v prodaj. Podlesnik se je navidezno zadovoljil s ceno, prej je pa hotel kolo poskusiti. In res se je vsedel na kolo ter se odpeljal v Planino zavezo ovadit. Ta trik je pa tudi neznan Hrvat opazil ter jo urnih nog neznanu kam popihal. Sodi se, da jo je zavrnil proti Reki ali Trstu. Zasedovanje varnostnih organov je bilo brezuspešno.

Iz Mirne na Dolenskem poročajo: Pred nedavno nekega večera okoli sedmih se je razsrdil župnik Kocijančič nad svojo deklo Marijo Debevečo ter jo je prav pošteno nakleščal, da je bila drugi dan na več krajih črna. Ropot je bil tak, da sta prišla na pomoč hlapci in druga dekla. Toda tudi ta dva nista ničesar opravila, temveč sta jih najbrže tudi dobila. Kakor se je izvedelo, je dobil Kocijančič ultimatum, naj gre. Mi smo le radovedni, kdaj pobere šila in kopita, vajaj tak župnik,

kateraga nihče od faranov ne spoštuje, vendar ne more uspešno svoje službe opravljati. Nekdaj se je izrazil, da o sv. Jurju ne pojde on, temveč organist. Pri nas smo že navajeni na to. Imeli smo za časa župnikovanja Kocijančičevega že toliko organistov, kolikor je dni v letu.

Dva navihana piščica. Lojze Tepina se je učil v Spod. Siskli kufarskega obrta. Ker je bil fant neubogljiv, ga je mojster zapodil. Prišel je pa k mizarškemu mojstru Arharju z nekim pismom, čes da je Smoletova žena, ki je obnem tudi Arharjeva hči v nujnih denarnih zadregah ter naj izroči fantu 40 kron, katere nujno potrebuje. Arhar pa dečku ni verjel in je rekel, da ji bo že sam denar poslal. Čez kakke pol ure je pa navihane poslal svojega 12 let stariga brata Pavla s ponovljeno prošnjo, a tudi sedaj se ni Arhar udal ter je fanta odslovil. Pač pa je nesel dozdnevno zaprositi denar sam svojji hčeri. Ta pa o tem seveda ni nič vedela. Brata sta krenila po tem v Ljubljano ter tam soprogo nekega učitelja na enak način opeharila za 5 kron. S tem denarjem sta se odpeljala v Kranj ter skušala s ponarejenim pismom opehariti neko uradnikovo gospo za 30 K. A tudi tu nista imela sreče, zato sta šla k nekemu kajžarju, katerega sta mislila opehariti za 10 K. končno sta se morala pa le s 3 kronami zadovoljiti. Nadebudnega piščica so spravili pod ključ.

Surovina prve vrste je okoli 24 let stari Jože Gimpelj, delavec v Podturnu pri Toplicah. Kar zasluži, vse zapije, potem pa je v naslednje celi okolici. Doma razbija, prežene svoje mačeho in jo opusje na najgršnji imeni. Dne 25. marca t. l. je prišel Gimpelj precej natrkan pred hišo Jozefa Makovec, v kateri so bili trije mali otročiči sami doma in ravno pri večerji. Najprej je udaril s kolom po oknu, ki ga je dodobrega zdrobil. Nato je začel preklinjati in vpiti, da mora do hudiča vse zbiti, kar je živega. Otroci so bili svedci, veda vsled strahu na pol mrtvi. To ravnanje pa surovežu se ni bilo dovolj. Vrgel je precej debel kamen skozi zaprto okno v sobi. Okno je seveda popolnoma

razbil, pa tudi pod stropom visoko in gorečo petrolejko bi bil lahko zadel. Seveda bi bil nastal potem požar, ki bi bil gotovo zahteval človeške žrtve. Prav lahko bi bil pa zadel in poškodoval tudi katerega izmed otrok, katerih nobeden ni bil star več kot 11 let, in ki so se strahu otprli gnetli za mizo. Ko je prišla mati otrok domu, je metal Gimpelj še vedno kamenje v hišno steno. Mati je morala za otroci vred pobegniti k sosedu. Nato je žel Gimpelj domov, kjer je razbil prav vsa okna na drobne in najdrobnejše kosce. Tedaj si je šele ohladil živinsko srce, vrgel se in spal spanje pravičnega. Kazni se itak ne boji ter pravi, da je naredil to zato, da bi bil zaprt. No, se mu lahko pomaga!

Sejnski tatovi v Krškem. Najraje obiskujejo tatovi iz sosednje Hrvaške sejnine v Brezicah in v Krškem, kjer jo v slučaju nevarnosti lahko hitro pobrišejo zopet čez mejo. Ni ga skoraj sejma, da bi v Krškem ne prišli kakoga zmoviča. Tudi dne 18. pr. m. so prišli orožniki nekega okoli 40 let starega Hrvata, po imenu Janko Imbrešič, ki je po lastni navedi doma z Radekovega pri Kraljevu. Imbrešič je prišel z več ženskami v Rupertovo gostilno v Krškem, kjer so nekaj jedli in pili. Ženske so nato odšle, pa se je vedno zopet ena ali druga vrnila k Imbrešiču, ki se je pa tudi sicer tako čudno in sumljivo obnašal, da je postala pozorna gostilničarjeva hči Amalija ter je opozorila nekega mimoidočega orožnika na Imbrešiča. Ko je hotel Imbrešič oditi s Krškega, so ga orožniki ustavili in aretovali. Dobil so pri njem pet parov čisto novih čevljev in dvajset takisto čisto novih polsvilenih rut. Kakor se je pozneje dognalo, so bili čevlji ukradeni s stojnice Jozefa Višnikarju, čevljarju v Radečah, naglavne rute pa Jankotu Zalaščeku, trgovcu v Boštjanju pri Radečah. Nedvomno so ženske krdle in nosile ukradenko blago shranjeval Imbrešiču, ki pa seveda noče izdati svojih tovarišic. Najbrže so bile sorodnice ali pa sode Imbrešiča, kar se bo pa že dalo dognati, saj imajo zdaj v rokah vso zadevo sodišče. Sedaj bodo menda piščiki izgubili veselje, poletavat na kranjske sejne.

ŠTAJERSKO.

V konkurz je prišel Avgust Krauthofer, trgovec z mešanim blagom pri Sv. Antonu v Slov. goricah. Začasni upravitelj konkurzne mase je g. dr. Milan Gorišek, odvetnik pri Sv. Lenartu v Slov. gor.

V Vuzenici je umrl Ant. Remnik, učitelj v poklju. Pogreba se je udeležilo mnogo učiteljskega iz marnberškega okraja, med njimi vuzeniška šola z otroci in tudi drugega občinstva. Pokojnik je služboval kot šolski voditelj v Soboti trideset let.

Zgradba postajališča. V Cirkovcih so vendar začeli graditi postajališče. Bojda bo do meseca maja že gotovo in se bodo začeli tam ustavljati osebnih viaki.

Poldneven poduk je dovolil štajerski deželni šolski svet na ljudski šoli v Zabukovju pri Sevnici.

Potrčila je vlada izid občinskih volitev pri Sv. Jakobu v Slovenskih goricah. Občina dobi narodnega župana. Nemškutariji so s svojim rekurzum grdo pogoreli.

Kuga slinavka in grintavka se je zopet pojavila v graški mestni klavnici pri živini, ki so jo pripeljali iz Hrvaškega.

Požar je uničil vsa poslopja, živež in obleko kmetu Kapšcu v Gortini. Kako je ogenj nastal, ni znano. Značilno pa je, da so se požarniki iz Mute celo uro posvečevali, ali bi šli gasiti ali ne. Na zadnje se je le odločilo pet mož, ki so seveda prišli na lice mesta prepozno. Nesrečnej je bil sicer zavarovan, a škoda presega znatno zavarovano svoto.

Iz Loke pri Zidanem mostu. Cilir Vrtovec, učitelj v Lokavcu pri Luki, je dne 3. apr. opoldne skočil blizu Loke v Savo. Občinski redar Baumgartner ga je s pomočjo treh mož rešil iz vode in spravil v občinski urad. Vrtovec se je že večkrat izražal, da se bode ustrešil ali pa v Savo skočil. Ima razmerje z neko F. A. v Luki, katero mu provizorja toliko nevolje. Mrzla Sava ga bo najbrže spravila k zavesti.

PRIMOJSKO.

Vojakke gibanje. Živahno je po celotni Gorici. Kajor je gledal, vse polno vojakov. V mestih in vasi in po cestah, povsod

jih kar mrgoli. Iz kraja v kraj se selijo. Oddelki vojakov planincev so odšli iz Gorice v Brda v svoja poletna bivališča, nekateri oddelki pa so se podali v Soško dolino.

Vojaki v Biljani. Dne 8. aprila so prišli v Biljane vojaki ter ostanejo tam šest mesecev. Odslej bodo prihajali vsako leto skozi deset let vojaki v Biljano ter ostajali tam vedno po šest mesecev. Na Vrhpolju nad Kozbano ne zidajo trdnjave, kakor se je poročalo, temveč se tam le nastani ena stotinja vojakov kakor tudi drugod po Brdih.

Župan občine Grahovo. Starešinstvo je izvolilo za obsežno občino Grahovo za župana g. Andreja Močnika, trgovca in posestnika na Koritnici. Novemu županu zaupajo, da bo dobro vodil občinske posle ter deloval v splošno korist vseh občanov.

Detomora osumljeni. Na Banjšicah pri Testenovi so aretirali mater in hčer, čes, da je hči rodila, da pa sta obe otroka umorili. Uvedli so sodniško preiskavo, ki bo brez dvoma dognala, kaj je resnice na tej govorici.

KRETANJE PARNIKOV

KEDAJ ODPLUJEJO IZ NEW YORKA

PARNIK	ODPLUJE	V
Ryndam	aprila 25	Rotterdam
K. With. d. Gr.	25	Bremen
Oceanic	26	Southampton
Alce	26	Trst - Fiume.
La Savoia	27	Havre
Cleveland	27	Hamburg
St. Paul	28	Southampton
Vaderland	29	Antwerpen
Cetri	29	Liverpool
Krompr. Cecilija	30	B. emen
Potsdam	30	Rotterdam
Teutonic	31	Liverpool
Martha Washington	31	Trst - Fiume
G. Washington	1. Bremen	
La Lorraine	1.	Havre
New York	6	Southampton
Finland	6	Antwerpen
Baltic	6	Liverpool
Kprinz Wilh.	9	Bremen
New Amsterdam	9	Rotterdam
Majestic	10	Southampton

Glade cene za parobrodne listke in vsa druga pojasnila obrnite se na:

FRANK SAKSER CO.,

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

PRIPOROČILO.

Slovenec in Hrvat, kateri potujejo v AQUILAR, COLO., priporočamo

SALOON, RESTAVRACIJO in PRE-NOČIŠČE

g. J. MUSGRAVE.

Poslovodja: rojak Frank Pozerl.

(v sob 20-12-10—20-12-11)

NAZNANILO.

Rojakom Slovencev naznanjam, da sem odprl

GOSTILNO

na 509 E. 5th St. v New Yorku.

kjer točim vedno sveže pivo, do- bra starokrajska vina in žganja.

V soboto dne 29. aprila bode slovenska otvoritev z godbo.

Priporočam se cenjenim rojakom za obilen obisk. Zagotovim vsem najboljšo postrežbo. Mladina se bode tudi lahko zavrtela, ker imam za to pripraven prostor.

Splošnovanjem

Leo Strukelj & Co.,

509 E. 5th St., New York City.

(22, 24, 26, 27 — 4)

DELO! DELO! DELO!

Rabim 100 mož za v šumo;

stalno delo za več let; največ se

seka trd les; zasluži se \$2.25 do

\$3.00 na dan; gozd ravnina, ni

nič hribov.

Hubert Mibič,

(18-4 v 2 d) Ralph, Mich.

VAŽNO ZA VSAKEGA SLOVENCA!

Vsak potnik, kateri potuje skozi New York v stari kraj ali pa iz starega, naj obišče

PRV. J. SLOVENSKO - HRVATSKO

GOSTILNO S PRENOČIŠČEM

August Bach,

137 Washington St., New York City,

kjer bode dobro postrežen in na raspolago so vedno čiste sobe za prenočenje. Dobra domača hrana.

NAZNANILO.

Rojakom Slovencev in Hrvatom kateri potujejo čez Duluth, Minn., priporočamo našega zastopnika g.

JOSIP SCHARABONJA,

415 W. Michigan St., Duluth, Minn.,

kteri ima svoj

SALOON

prav blizu kolodvora. Vsak rojak je pri njemu najbolje postrežen.

Zastopa nas v vseh poslih. Toraj pazite, da se ne vadeate na tim la- skavim ljudem ničvednecev, kateri v Duluthu se namaj.

50,000 KNJIŽIC

Popolnoma Zastonj.

Vsak mož bi moral takoj pisati po to izvrstno knjižico. Možje, kateri se nameravajo ženiti—bolehn možje—možje, kateri se večkrat vpijanjo in prihajajo pozno domov—možje, kateri so slabotni, nervozni in opešani—možje, kateri ne morejo delati ne uživati življenja v polni meri—vsi ti možje bi morali pisati po to brezplačno knjižico. Ta knjižica pove kako možje uničujejo svoja življenja, kako dobijo bolezn in kako morejo zadobiti popolno in trajno zdravje, moč in krepost v zelo kratkem času in po nizki ceni. Ako hočeš biti moč med možmi, ta knjižica ti pove, kako in kaj.

Ta knjižica je vredna \$10.00 vsakemu bolnemu človeku.

Ne dajajte svojega težko prisluženega denarja za ničvedna zdravila dokler ne prečitате te knjižice. Prihranila Vam bode mnogo denarja in vam razvedra, kako lahko postanete močan in krepak mož. Zapišite si: Knjižica se dobi popolnoma zastonj. Mi plačamo poštnino. Na ovitku in zdravnikovega imena. Nihče ne bo vedel, kaj je razen vas. Zapišite spodaj različno svoje ime in naslov spodaj na kupcu, izrežite ga in pošljite nam. Ostalo izvršimo mi.

Posijite Nam Ta Kupon še Danes.

DR. JOS. LISTER & CO., Aus. 400, 22 Fifth Ave., Chicago, Ill.
Gospodje!—Zanima me vaša ponudba, s katero nudite zdravilno knjižico brezplačno, in prosim, pošljite mi jo takoj.

Ime

Naslov

Država

NAZNANILO.

Članom društva sv. Jozefa št. 74 J. S. K. J. v Tyre, Pa., se naznanja, da bode v nedeljo dne 23. aprila redna mesečna seja in udeležiti se mora vsakdo, ker imamo več važnih zadev na dnevnem redu. Ravno ta dan se nudi najlepša prilika onim, ki nameravajo pristopiti k družtvu, da se zglasijo.

Z bratskim pozdravom

(21-22-4) Ivan Logar.

OKLIC.

Rojak JOHN KESCHE, ki je bival še pred kratkem v mestu Saginaw, West Side, Mich., naznanja naj nam svoj sedanjí naslov glede naročenih harpizic.

Frank Sakser Co.,

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

SLOVENCI IN SLOVENKE NA-ROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJČEŠČI SLOVENSKI DNEVNIK!

EBINA SLOVENSKA TVRDKA.

ZASTAVE, REGALIJE, ZNAKE, KAPE

PEČATE IN VSE POTREBSČINE

ZA DRUSTVA IN JEDNOTE.

Delo prve vrste. Cene nizke.

F. KERŽE CO.

2616 S. LAWNDALE AVE.,

CHICAGO, ILL.

SLOVENSKE CENIKE POSILJAMO ZASTONJ.

Zgodnje znamenje jetike.

V naslovu označene Lolezni, koja pomori na tisoče naših ljudi skoraj ni mogoče spoznati, dokler ž: ni prepozno. Vsi zdravniki zahtevajo pa da je ozdravljiva, ako se jo pravilno z hrani in sicer v pravem času. Prvo znamenje jetike je

BLEDA POLT.

Ljudje pripisujejo bledost različnim vzrokom, toda nihče ne smatra tega za prvi pojav jetike. Bled ljudje vedo, oziroma bi morali vedeti, da njihova kri ni v redu, da v njej ni dovolj rudečih tvarin, da je prešlaba, da bi zamogla pravišnim potom rešiti tr p'lo. Koža izgubi svojo naravno rudečasto barvo ter postane bleđa, ri m akasta ali sivkasta. Živčevje in mišičevje oslabi, želodec neče več pravilno delovati in vse truplo pojema od stopinje do stopinje. Vsled tega je potrebno u tvariiti novo kri — čisto in bogato kri — vendar pa tega ni n o. oče doci, dokler želodec ne sprejema dovolj dobre in redilne hrane in dokler narava sama ne postane tako krepka, da zamore sama iz trupla pregnati vse ono, kar je škodljivo, ker le ako se to zgodi, se zamore napravljati zopet čista in zdrava kri. Nam je poznajo samo jedno sredstvo, s katerim se to doseže, in to je

Trinerjevo ameriško grenko vino.

To sredstvo, ki je napravljeno iz dobrega rudečega vina in zdravilnih zelišč, koja so skrbno izbrana, okrepi želodec, tako da je zopet sposoben za pravilno delo. Po tem bode te zopet lahko jedli in prebavili vašo hrano. Vaša kri bode postala zopet čista in jaka, vaša polt bo zadobila zopet naravno barvo in gladkost. Naj že bode vaši bledosti katerikoli vzrok, rabite Trinerjevo ameriško grenko vino.

Izguba telesa
Nepravilno prebavljanje
Slabosti po jedi
Običajno zaprtje
Glavobol
Nahod
Kolik in krči
Izguba moči
Ermenica
Onemoglost
Razne ženske bolezni
Izpahljaji in drugo

JOVAN DELAJSKA **PODPORNA ZVEZA**
Vstajevljena dne 16. avgusta 1910.
Inkorporirana 22. aprila 1909 v državi Penna.
s sedežem v Conemaugh, Pa.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANŠEK, R. F. D. No. 1, Conemaugh, Pa.
Podpredsednik: GERGE KOS, 524 Broad St., Johnstown, Pa.
Glavni tajnik: IVAN PAJK, L. Box 328, Conemaugh, Pa.
Pomožni tajnik: JOSIP SVOBODA, R. F. D. 1, Box 122, Conemaugh, Pa.
Blagajnik: FRANK ŠEGA, L. Box 238 Conemaugh, Pa.
Pomožni blagajnik: IVAN BREZOVEC, P. O. Box 6, Conemaugh, Pa.

NADZORNIKI:

JACOB KOČAN, preds. nadz. odbora, Box 508, Conemaugh, Pa.
FRANK PERKO, nadzornik, L. Box 101, Conemaugh, Pa.
ANTON STRAŽIŠAR, nadzornik, Box 511, Conemaugh, Pa.

POROTNIKI:

ALOJZIJ BAYDEK, predsednik porot. odbora, Box 1, Dunlo, Pa.
MIHAEL KRIVEC, porotnik, Box 324, Primero, Colo.
IVAN GLAVIČ, porotnik, P. O. Box 323, Conemaugh, Pa.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

S. A. E. BRALLIER, Grove St., Conemaugh, Pa.

Cenjena društva, oziroma njih uradnihi so uljudno prošeni pošiljati denar naravnost a blagajnika in nikomur drugemu, vse druge dopise pa na glavnega tajnika.

V slučaju da opazijo društveni tajniki pri mesečnih poročilih, ali sploh kjerkoli v poročilih glavnega tajnika kakšne pomanjkljivosti, naj te to nemudoma naznani na urad glavnega tajnika, da se v prihodnje popravi. Društveno glasilo je "GLAS NARODA".

OLD SUREHAND.

POTNI ROMAN, SPISAL KAROL MAY.

Poslovenil za "G. N." B. P. L.

DRUGA KNJIGA.

(Dalje.)

"Well, Mylord, če ste tudi nedolžni, dobili jih bode, in potem jih bode morali pač tudi priznati. Če se pa hočete pozneje pritožiti pri predsedniku Zedinjenih držav, vam dam kreditno pismo za nadaljnjih petdeset ali pa tudi sto palic. Poročnik Welhurst, peljite moža na dvorice in skrbite za to, da dobi, kar ima zahtevati!"

"Zanesti se smete name, polkovnik!" je menil častnik ter stopil k Jonesu. "Go on, mož; zunaj vas čaka nekaj toplega!"

"Tudi ne ganim se z mesta. Svojo pravico hočem!" je kričal Jones.

Sedaj se je polkovnik obrnil na petah, ter rekel: "Kakor vidim, ni zadovoljen. Dajte mu jih deset več, torej šestdeset! Odgovornost za to prevzamem jaz. In če se bode še ootavljaj, jih doli za vsako minuto deset več!"

"No, kaj bo?" je vprašal poročnik z grozečim glasom. "Iti moram, toda 'three cards monte' ne bodejte pozabili! Obrnil se bodem na sodnika, na katerega sedaj nikdo ne misli!"

Odšel je in poročnik mu je sledil z revolverjem v roki. Sedaj se je polkovnik zopet obrnil k meni.

"Kaj je z umorom, sir? Če so vaši dokazi dobri, sestavim takoj poroto in ga potem obesimo. Veste, na kakem teritoriju se nahajamo, in da imam pravico odločevati!"

Povedal sem mu, kar je bilo potrebno. "Slabo steji za vas, kakor razvidim," je rekel polkovnik.

"Imeti moramo njegovo priznanje, ali vsaj dobro pričjo, na katero se je zanesel. Toda povem vam: če ga zaslišim, bode trdil, da je Fred Fletcher in da vas ne pozna. In videli tudi niste, da je bil Kanada-Bill oni, ki je streljal; da, niti ne morete dokazati, da je bil pri roparjih. Slišal bodem storiti vse, kar je v moji moči, to vam obljubim; prepričan pa sem, da ga bodem moral izpustiti. Drugo je potem vaša stvar. Kakor hitro imata on in vi fort za seboj, lahko nemoteno z njim govorite!"

Čez nekaj časa so zopet pripeljali Kanada-Billa v sobo. Izgledal je strašno. S krvavimi očmi je gledal okoli in si skušal vtisniti v spomin obraze vsakega poedinca. Polkovnik ga je začel zasliševati, toda brez uspeha.

"Dajte mu vse, kar je imel seboj, in pošljite ga pet milj od tukaj. Niti trenutka ne sme ostati več med nami, in če se imenuje William Jones ali Fred Fletcher!"

Potem se je obrnil polkovnik k meni: "Naš gost ste, kolikor časa hočete, Master Kroner, in iz naše zaloge vzemite zastoj, kar rabite. Ali pa hočete mogoče takoj za to povom."

"Da, če bi ga poslali v drugi smeri. Toda moj tovariš me čaka; moram k njemu, in ker ne morem drugače ukreniti, se takoj odpravim, ko dobim dobro sekuro in nekaj streljiva. Kanada-Bill mi bode ze še prišel o pravem času v pest!"

"Well, potem ga izpustite! Tako golazen pride gotovo zopet pred strel Sekiro in streljivo dobi, in ker ste nam rešili denar, vam dam na razpolago čoln z šestimi veslaci, da vas veslajo nazaj. To je za vas dobro, za nje pa vaja, katere zelo potrebujejo. Toda varujte se Indijancev! Straže so mi naznanile, da so rdečkožeci izgrebli vojne sekire."

Kake četrte ure pozneje sem sedel v čolnu, opremljen z vsem potrebnim, ter se pustil veslati proti valovom starega Arkanzasa. Kanada-Bill mi je prišel tako hitro izpred oči, kakor sem ga dobil, vendar sem sedaj bolj skrbel za Lincolna. Da se s Kanada-Billom zofet sestane, sem bil prepričan.

Potreboval sem počitka, in zato sem spal v čolnu vso noč do jutra. Ko sem se zbudil, sem zapazil, da imam že več kakor polovico pota za seboj. Kljub temu, da sem se branil, me niso pustili močje prej na obrežje, dokler jim nisem povedal, da morem priti do Lincolna se ta dan. Potem so se vrnili, in jaz sem se napolnil težko obložen naprej.

Pozno zvečer sem prišel do svojega tovariša. Bil je presenečen, da sem se tako urno vrnil, in je poslušal moje poročilo z veliko pozornostjo.

"Prav tako, Tim Kroner, da ste pustili Jonesa," je rekel. "Go tovo ga še dobite pri lepi priložnosti. Čudilo bi me seveda, da bi se pustil preteptati, ne da bi se maščeval. Kraj se mi ne zdi več varen, kakor hitro opravimo delo, se odpravimo od tu!"

"Delata sva kakor medveda. Drevo za drevesom je padlo, in ko je potekel teden, sva imela že dovolj lesa za splov."

Šel sem precej daleč v gozd, da narežem šib. Imel sem jih že lepo butaro, ko sem se vsedel, da se odpočijem. Tiho je bilo na okrog, da sem mogel slišati vsak list, ki je padel na tla.

Naenkrat sem začul ne daleč od mene tiho, zelo tiho šumenje. Ni bilo med vejic, ampak na tleh. Ali je bila kača, kaka druga

žival ali človek? Previdno sem se plazil proti mestu, in kaj menite, gospoda, da sem zagledal? Indijanca v popolni bojni opravi. Bil je še mlad, ker, kakor vam bode znano, pošiljajo Indijanci nekaterih rodov samo mlade ljudi na volunjenje, da pokažejo pogum in zvišajo. Najbrže je imel nalog, preiskati obrežje reke. Mojih sledov še ni zapazil. Ker sem imel že mnogokrat opravka z Indijanci, sem vedel, da ga ne smem pustiti, če nisem hotel staviti lastnega življenja v nevarnost. Nisem smel dolgo premišljevali. Potegnil sem nož — dva skoka — obrnil se je, v tem trenutku mu je pa že tičal moj nož v srcu.

Uboji dečko se mi je pravzaprav smilil; padel je brez boja in na svoji prvi bojni poti. Toda prerija je grozovita gospodarica, ki ne pozna prizanašanja. Zadel sem ga tako dobro, da ni mogel niti krikniti. Pustil sem ga ležati, vzem sem svojo butaro ter hitel k Lincolnu.

"Ali imate malo časa, sir?" sem ga vprašal.

"Zakaj?"

"Nekega Indijanca morava spraviti v vodo; dobil sem ga ne daleč od tukaj in ga moram usmrtiti."

Ne da bi kaj govoril, je prijel za puško in mi sledil. Ko sva prišla do mrtveca, se je sklonil nad njim.

"Tim Kroner, dobro znate sumiti. Če ne bi ogleduha zadeli, bi bila izgubljena. Sedaj vidim, da ste prav poraben dečko. Tu moja roka; tikala se bodeva!"

"Velja! Za to čast bi se odpovedal celo Kanada-Billu. Kaj pa sedaj?"

"Kaj pa sedaj? Povej svoje mnenje, Tim; rad bi vedel, če uga-neš pravo!"

"Splav morava izgotoviti, in s tem delom sva gotova v pol uri; potem pogledava, kje so drugi Indijanci, ker morava vedeti, pri čem da sva. Saj je mogoče, da nameravajo napasti fort, in v tem slučaju posvariva polkovnika."

"Tako je! Primi!"

Orožje Indijanca sva skrila pod mah in subljad, njegovo truplo sva pa v vodi tako pritrdila, da ni moglo priti na površje in nas predčasno izdati. Potem sva začela izgotavljati splov, ter naložila nanj vse divjačino, katero sva imela nastreljeno. Sploh sva pripravila vse, da bi mogla v slučaju potrebe takoj odriniti.

Potem sva se vrnila na mesto, kjer sem usmrtil Indijanca, in šla od tam po njegovi sledi. Bila je tako razločna, da sva prišla hitro naprej.

Gotovo sva korakala že čez eno uro po gozdu, in ker se je začelo polagoma mraciti, sva že bila v skrbeh, da ne najdava Indijancev, ko sva naenkrat opazila, da se ne nahajava več v gostem gozdu, ampak sredi male ravnine, ki se je polagoma razširjevala.

Ne daleč pred nama sva zazrla iskane. Bilo jih je nad tristo. Ker so bili sami Choctawi, sva sumila, da morajo biti njihovi zavezniki, Komanci, v bližini. Stala sva sredi visokega gručevja in mogla pregledati vse taborišče, kjer so že prižigali taboriščne ognje.

Nek jastreba je začel krožiti nad taboriščem. Eden Indijancev je nastal, nameril puško, ustrelil, in tako dobro zadel, da je padla ptica roparica na zemljo. Kdo je bil strelec, sva takoj izvedela, ker je nekdo ne daleč od najinega skrivališča zaklical:

"U! Sin 'črnega pantra' je velik vojak. Njegova krogla dobi ti lastavico v oblakih!"

Te besede so bile govorjene v oni mešanici angleščine in indijanske, katere se poslužujejo rdečkožci, če govorijo z belci. Torej sta bili prav poleg naju v grmovju dve osebi, ker takoj nato sva čula govoriti še nek drug glas:

"Pa tudi nepreviden mož. Volun se še ni vrnil, in ne vemo, če niso v bližini sovražniki, ki bi lahko postali vsled strela pozorni."

"Belec je!" je zašepetal Lincoln. "Lopov je ravno tako nepreviden, kakor sin 'črnega pantra'. Tako glasno govori, da bi ga mogli slišati v San Francisco. By god, ni manjkalo veliko, pa bi jim padla v pest!"

Severova zdravila so varni branitelji zdravja v družinah.

Sedaj je čas uživati

SEVEROV KRIČISTILEC.

Priporočljiv za tele obolenja:

Bleda, p čla kri,	mehurčki, otekline,
medel obtok,	mozolji, srab,
ogrci, črnavke,	razširjene žleze,
lišaji, opal.ki,	bezgavke, slani tok,
bule, žive rane,	kožne bolezni,
uljesa, tvorji,	splošna oslabelost.

in čut utrujenosti, tako splošen v tej letni dobi.

EN DOLAR STFKLENICA.

Na prodaj v lekarnah.
Ne vzemite nobenega
druzega leka, ki se vam
ponuja namesto Severovega.

Knjižico z navodilom,
tiskano v slovenskem
jeziku dobite z vsako
steklenico.

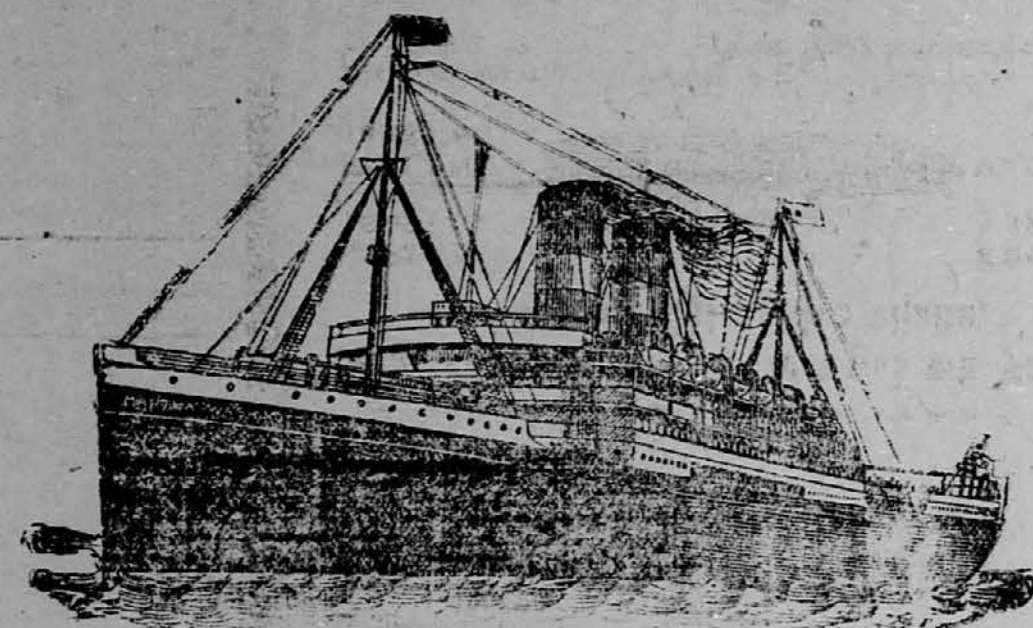
Po brezplačen nasvet pišete na naš Zdravniški oddetek.

W. F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS IOWA

Avstro - Amerikanska črta

(preje bratje Cosulich)

Najpripravnejša in najcenejša parobrodna črta za Slovence in Hrvate

Novi parnik na dva vijaka "MARtha WASHINGTON".

Regulerna vožnja med New Yorkom, Trstom in Reko

Cene vožnih listov iz New Yorka za III. razred so slede:

Vai spodaj navedeni novi parobrodi na dva vijaka imajo broje: žični brojčav:

TRSTA	\$35.00
LJUBLJANA	35.00
REKA	15.00
ZAGREBA	26.20
BARJAVI	36.25

Ka Martha Washington stane \$3.00 več.
II. RAZRED do

TRSTA & REKA \$50.00 do \$55.00

PHILIPS BROS. Agency 2 Washington St., New York

POZOR ROJAKI!

Podolgem čas a mi je poročilo naša prav. Alen tinkturo in Pomado proti izpadanju in srast las, kakor se doveda) na svetu ni bilo, od katere moškim in ženam sveti in dolgi lasi resnično popolnoma zrastejo in ne bodo več padali, ter ne osiveli. Ravno tako moškim v 6. tednih krasni belci popolnoma zrastejo. Kermita a v rokah nogah in kriščah v 8 dneh popolnoma ozdravi, kurja ošes bradavice, potne noge in osebine se popolnoma odstranijo. Da je to resnica, jazčin s \$500. Pišite po cenik katerega poljem zastojc.

JAKOB VAHČIC, CLEVELAND O.
P. O. Box 69

COMPAGNIE GENERALE TRANSATLANTIQUE.

(Francoska parobrodna družba.)

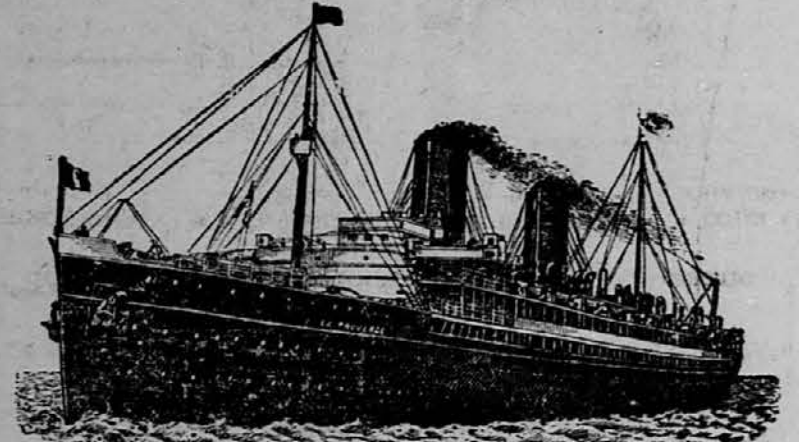
Direktna črta

do Havre, Pariza, Lvice, Inomosta in Ljubljane.

Ekspres parniki so:

"LA PROVENCE" "LA SAVOIE" "LA LORRAINE" "LA FOUR AINE

na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka

Poštni parniki so:

"LA BRETAGNE" "LA GASCOGNE" "CHICAGO" na dva vijaka

Glavna agencija: 19 STATE STREET, NEW YORK,

corner Pearl St., Chesbrough Building.

Parniki odplnejo od sedaj naprej vedno ob četrkih iz pristanišča šte. 57

North River in ob sobotah pa iz pristanišča 84 North River, N. Y.

"LA SAVOIE" 27. aprila 1911 "LA TOUFAINE" 18. maja 1911

"LA LORRAINE" 4. maja 1911 "LA SAVOIE" 25. maja 1911

"LA PROVENCE" 11. maja 1911 "LA LORRAINE" 1. junija 1911.

POSEBNA PLOVITBA

7 HAVRE

Parnik "FLORIDE" odkluje s pomola 84 dne 29. apr. ob 3. uri popoldne.

Parnik CHICAGO odpluje s pomola 57 dne 29. aprila ob 3. uri popoldne.

Parnik "CAROLINE" odkluje s pomola 84 dne 13. maja ob 3. uri popol.

Parnik LA BRETAGNE odpluje s pomola 57 13. maja ob 3. pop.

Parniki z zvezdo zaznamovani imajo po dva vijaka.

Za vsebino tujih oglasov ni odgo vorno ne upravnistvo, ne urednistvo.

RED STAR LINE.

Plovitba med New Yorkom in Antwerpom

Redna tedenska zveza potom poštih parnikov z

brzoparniki na dva vijaka.

LAPLANI

18,694 tor

FINLANE

12,185 ton

KROONLAND

12,185 ton

VADERLAND

12,018 ton.

Kratka in udobna pot za potnike Avstrijo, na Ogrsko, Slovensko, Hrvaško in Galicijo, kajti med Antwerpom in imenovanimi deželami je dvojna direktna te-lesniška zveza.

Posebno se še skrbi za udobnost potnikov medkrova. Trejti razred ostoli malih kabin za 2, 4, 6 in 8 potnikov.

Za nadaljne informacije, cene in vožne listke obrniti se je na

RED STAR LINE.

No. 9 Broadway, NEW YORK

1306 "F" Street, N. W., WASHINGTON, D. C.

219 St. Charles Street, NEW ORLEANS, LA.

709 2nd Avenue, SEATTLE, WASH.

1219 Walnut Street, PHILADELPHIA, PA.

205 McDermott Ave, WINNIPEG, MAN.

319 Geary Street, SAN FRANCISCO, CAL.

121 St. 3rd Street, MINNEAPOLIS, MINN.

31 Hospital Street, MONTREAL, QUE.